

CH. LAZENBY M.A.

Dịch giả : BẠCH LIÊN VÀ CAO THỊ LAN

NGƯỜI PHỤNG SỰ

(THE SERVANT)

Nhóm hội viên Thông Thiên Học hải ngoại
hiệu đính và xuất bản tại Hoa Kỳ

KROTONA

2006

MỤC LỤC

MỤC LỤC.....	i
VÀI LỜI NÓI ĐẦU CỦA DỊCH GIẢ.....	1
TỪ PHÁP VĂN RA VIỆT VĂN.....	1
BÀI TỰA CỦA DỊCH GIẢ ẨN DANH TỪ ANH VĂN RA PHÁP VĂN	3
BÀI THƠ TRƯỜNG THIÊN	5
VÀO ĐỀ.....	17
QUI LUẬT I.....	26
QUI LUẬT II.....	32
QUI LUẬT III.....	33
QUI LUẬT IV	37
QUI LUẬT V.....	38
QUI LUẬT VI	40
QUI LUẬT VII.....	42
QUI LUẬT VIII.....	45
QUI LUẬT IX.....	55
TRUNG ĐOẠN.....	61
QUI LUẬT XI.....	66
QUI LUẬT XII	69
QUI LUẬT XIII.....	71
QUI LUẬT XIV.....	72
QUI LUẬT XV	73
QUI LUẬT XVII	75
QUI LUẬT XVIII.....	77
QUI LUẬT XIX.....	79
QUI LUẬT XX	80
QUI LUẬT XXI.....	81
QUI LUẬT XXII.....	86
SHAMBALLA	91
CHÂN THÀNH TRI ÂN.....	Error! Bookmark not defined.

VÀI LỜI NÓI ĐẦU CỦA DỊCH GIẢ

TỪ PHÁP VĂN RA VIỆT VĂN

Nhận thấy cuốn sách này rất hữu ích cho những ai muốn đến cửa đạo, chúng tôi cố gắng hết sức dịch từ Pháp văn ra Việt văn, chỉ mong những người chí nguyện muốn phụng sự biết mình phải làm những việc gì để đạt được kết quả tốt đẹp. Nhưng chúng tôi gặp rất nhiều khó khăn:

Từ ngàn xưa những cuộc điếm đạo do Quần Tiên Hội điều hành được giấu kín, công chúng không hay biết. Chỉ trong những đạo viện, những thánh đường do các Chơn Sư hay đệ tử của các Ngài cai quản, mới được nói đến và chỉ dạy những điều cần thiết thí sinh phải thực hành đầy đủ, và cửa đạo sẽ mở.

Ở thế gian các tôn giáo công truyền không đề cập đến những vấn đề thiết yếu này, dù cho có tiết lộ cũng là những lời bóng dáng nói phớt qua mà thôi.

Hơn nữa, cách diễn tả các tư tưởng của những nhà đạo đức Âu Mỹ không giống những nhà đạo đức đông phương, như chúng ta chẳng hạn. Những từ ngữ đạo đức của chúng ta không đủ để dịch đúng nguyên văn. Nếu dịch từ chữ này qua chữ kia khi đọc nghe rất chướng tai, mà độc giả cũng chẳng hiểu tác giả muốn nói gì. Cho nên

chúng tôi phải chọn lọc từ chữ và sửa bản dịch nhiều lần, nhưng vẫn chưa vừa ý.

Chúng tôi nghĩ: nếu chờ có một bản dịch cho thật hoàn mỹ, chúng ta phải mất nhiều năm và thời gian này các bạn mộ đạo không có sách để học hỏi. Tốt hơn là cho xuất bản ngay bây giờ, rồi lần lần chúng ta sẽ bồi bổ những khuyết điểm. Vì vậy chúng tôi xin nhận trước lỗi đó và xin quý bạn lượng thứ cho, chẳng những bản dịch này mà luôn cả những bản dịch đã xuất bản và sắp xuất bản trong một tương lai gần đây.

BẠCH - LIÊN
(Ngày 17- 4 -1964)

BÀI TỰA CỦA DỊCH GIẢ ẨN DANH TỪ ANH VĂN RA PHÁP VĂN

Ch. Lazenby là một người khiêm tốn, ông không thích một quảng cáo nào, trong tất cả mọi lãnh vực, đời ông thật xứng đáng với triết lý cao siêu đã cảm hứng ông viết cuốn sách này. Ông có thói quen trình bày tác phẩm của ông với công chúng mà không bao giờ dùng những phương pháp khoe khoang tầm thường. Ông để cho tác phẩm tự định đoạt lấy chân giá trị của nó; ông phó thác cho Thượng Đế, Ngài quyết định và điều dắt những ai có nghiệp quả tốt lành, xứng đáng được đọc những tác phẩm ấy.

Tuy nhiên, vì tôi trình bày tác phẩm này cho các độc giả người Pháp, nên tôi xin phép giới thiệu với độc giả: ông Ch. Lazenby sinh tại Gia Nã Đại, dòng dõi quốc tế, ông là kiểu mẫu của những "*người phụng sự*" mà ông đã mô tả. Cả đời ông, đều hiến dâng để phụng sự đồng loại. Ông quý mến tất cả mọi người với tấm lòng thành thật không bao giờ thay đổi; dù là bạn hay là người ông chưa quen biết. Đời sống của ông đã chiếm một khoảng thời gian dài tại Gia Nã Đại, Anh quốc và ở Hoa Kỳ, ông đã cộng tác với nhiều tạp chí huyền bí, đã diễn thuyết với các hội viên Thông Thiên Học và rất được chú ý. Phần lớn cuốn "*Người Phụng Sự*" này được viết tại California, xứ lý tưởng để khảo cứu về đạo lý.

Nguồn cảm hứng của cuốn sách này rất cao siêu đến nỗi dịch giả phải rón dịch cho thật sát nghĩa, chớ không dám nghĩ đến sự văn hoa chải chuốt, chỉ cần làm sao cho câu văn đúng văn phạm mà thôi. Dịch giả cố gắng làm cho tác phẩm cao quý này vừa sức đọc giả người Pháp, đồng thời hết sức đúng với ý nghĩ của tác giả, dù có một tư tưởng khác xen lẫn vào, thì chỉ cũng ở mức tối thiểu mà thôi. Nếu được thành công như vậy, dịch giả hết lòng biết ơn các Đấng chí tôn cầm cân nghiệp quả.

Một người phụng sự (ẩn danh)

BÀI THƠ TRƯỜNG THIÊN

Màn đêm phủ xuống khắp vũ trụ, mọi người đều an giấc. Một em bé hãy còn thức. Em đứng tựa cửa sổ của một túp lều tranh tầm thường, ngắm một ngôi sao lớn, trắng bạc đang lấp lánh trên vòm trời phương đông. Em vừa mới ý thức được những sự kỳ diệu của sự tự biết mình. Đối với em, những khả năng để em có thể tự phát biểu, hình như vô cùng vô tận. Em nghĩ đến nhiều chuyện mà em muốn làm và muốn sống như thế. Khi em còn đang nghĩ xa xôi, ngôi sao em đang ngắm hình như tiến đến gần em; không còn là một ngôi sao nữa mà đã biến thành một người chói sáng, mỉm cười cùng em một cách hết sức niềm nở, đến nỗi trái tim em rung lên vì hân hoan. Người đó bế em lên, em cảm thấy hạnh phúc, và với một quyền năng vô biên, Người nói:

“Hồi em nhỏ, bao giờ ta cũng ở một bên em, để ban cho em tất cả những gì mà em ao ước. Em hãy tự lựa chọn, trong mọi sự, em ao ước điều gì hơn hết?”

- Em muốn giàu có.

Tinh Quân mỉm cười và Ngài biến mất.

Em nhỏ ra đời trong một hoàn cảnh giàu sang vô cùng. Em có vô số vàng bạc và những rương đầy đầy châu báu. Em ở trong những lâu đài bằng cẩm thạch trắng, trên bờ biển rực rỡ ánh thái dương.

Em chỉ khẽ ra hiệu thì hàng ngàn nô tỳ cúi đầu vâng lệnh. Em đi du lịch. Trong sự tráng lệ, huy hoàng, em đi từ xứ này sang xứ khác, trên những chiếc tàu lộng lẫy. Bạn em là những đế vương và giới thượng lưu trên thế gian cầu xin em che chở. Em cho những vua chúa vay mượn tiền bạc, em là một sức mạnh, cầm trong tay vận mệnh của những quốc gia.

Rồi em cảm thấy mệt mỏi và ngủ thiếp đi.

Tinh Quân lại đến bên em và mời em lựa chọn nữa.

- Em muốn làm một vị đế vương hiếu chiến.

Người chỉ đạo của em mỉm cười và biến mất.

Em sinh trong những trường hợp thuận tiện và em khéo lợi dụng nó. Em chỉ huy những đội binh hùng hậu, và khi em phi ngựa trước ba quân, thì quân sĩ hoan hô em nhiệt liệt với lòng tin cậy và trung thành. Em dẫn họ đi chinh chiến. Sau nhiều trận mạc, em lên nắm chính quyền. Em làm chủ những đất đai rộng lớn. Ngọn cờ biểu hiện uy quyền của em bay phất phới trên những xứ nhỏ cũng như những xứ lớn. Những quốc gia khác nể sợ em. Những vị vua chúa kém thế lực đều đem lễ vật đến triều cống. Đạo chiến thuyền của em làm bá chủ trên nhiều mặt biển. Em thay đổi cục diện thế giới, sáng lập một kỷ nguyên mới trong lịch sử vạn quốc.

Rồi em thấy mệt và ngủ thiếp đi.

Tinh Quân trở lại với em. Em nói:

- Tôi muốn làm một vị đại tăng, một vị chương giáo có thế lực.

Người hộ trì em mỉm cười và biến đi.

Em thấy mình đang ở trong một tu viện với những bức tường ngăn cản mọi tiếng quay cuồng của thế giới phù hoa. Đó là một đời sống trầm lặng, em thỏa chí, vì đã tự chủ được sau những buổi thức đêm và những phép tu khổ hạnh. Em ghét tội ác. Em nhìn những cây nến vàng lớn đang cháy và em quì xuống tôn sùng những biểu tượng của tôn giáo em. Em thờ phượng Chúa trong lý tưởng vẹn toàn của em; và được một số đệ tử có nhiệt tâm tôn em làm bậc thánh. Mỗi tiếng em thốt ra giống như một lần roi đánh vào kẻ phạm tội, lòng dạ chai đá, tay em luôn luôn cầm sắt đỏ sẵn sàng in dấu lên tội ác. Em tự cho mình cái quyền xét xử và lên án tội ác, nói rằng quyền ấy tự trời ban cho. Thế lực em càng ngày càng tăng đến khi em đạt được phẩm vị cao nhất của tôn giáo; lời nói của em được hàng triệu tín đồ tôn sùng như chính lời nói của Thượng Đế vậy. Em sốt sắng phụng sự Chúa, rồi em mệt mỏi và ngủ thiếp đi.

Khi người chỉ đạo trở lại, em nói:

- Em đã chán những sự bó buộc và chọn một đời sống hoàn toàn thuộc về giác quan.

Người thương em mỉm cười và lại lên đường.

Em trở lại cõi đời, đây hứa hẹn và vui thú. Không khí sực nức mùi hương. Tiếng đàn sáo hòa tấu lẫn với tiếng chim ca. Những mỹ nữ đẹp tựa tiên nga, lòng đầy ân ái, làm thoả mãn dục vọng của em. Trong những sân màu sắc lộng lẫy, những vũ nữ thân hình uốn éo như sóng gợn nhảy múa theo những âm điệu du dương, kêu gọi, trong một bầu không khí ấm áp. Hết yến tiệc linh đình này, đến yến tiệc linh đình khác, với những chai rượu lựa chọn kỹ nhất, những trái cây ngon ngọt nhất và những món ăn ngon lành nhất. Em mặc những nhung lụa loè loẹt đắt tiền, em nằm nghỉ thong thả trên những tấm nệm êm mịn, giữa những cột ngà chạm trổ khéo léo; và em mệt mỏi rồi lại ngủ thiếp đi.

Trong ngày đó, một thiếu nữ đi qua lâu đài của em. Tuy cô hiểu cách em sống và không khinh bỉ em, nhưng cô không ưa thích khoái lạc đó, nó không phải là dấu hiệu của một ý chí thâm sâu muốn phụng sự đời.

Cô cười với em, một nụ cười vừa thông cảm, vừa dò hỏi như một người mẹ cười, khi nhìn con mình đang chơi giỡn, rồi cô bỏ em mà đi, để hình ảnh cô in sâu vào trí nhớ em.

Khi Tinh Quân đến với em, em nói:

- Tôi muốn có dáng vẻ đạo đức và khiến cho thiếu nữ này thương và yêu tôi.

Người hộ trì em mỉm cười và lại lên đường.

Thiếu nữ gặp em trong một đời sống giản dị, ít quay cuồng hơn. Tuy bản tính em chưa thay đổi hẳn, nhưng vẻ bề ngoài của em đã được hoàn cảnh mới, làm cho khác đi, và thiếu nữ thương em, say mê em, thờ phượng em và hiến mình cho em với tất cả sự thành khẩn của nữ tánh trong trắng.

Tự cảm thấy mình không xứng đáng với sự hiến dâng ấy, em lùi lại phía sau và ngủ thiếp đi.

Khi người chỉ đạo em trở lại, thì ý nghĩ đầu tiên của em là người thiếu nữ kia, tuy nhiên em nói với người chỉ đạo rằng:

- Tôi muốn thành một nhà đại bác học có những kiến thức uyên bác trong nhiều lãnh vực.

Thầy em mỉm cười, Ngài lại lên đường.

Em ra đời với một tánh hiếu kỳ lạ lùng, một thân thể sáng ngời, sức khoẻ và một bộ óc mạnh mẽ. Em xem vũ trụ như một gian phòng của viện bảo tàng vừa rộng rãi, vừa thuận tiện, tường có cửa thông qua những phòng khác.

Giữa mỗi phòng, có một cái tủ với nhiều ngăn kéo, đồ vật được xếp đặt có thứ tự, nhưng những ngăn kéo khác không thứ tự, cần nhiều thông minh, khó nhọc và nhiều kiên nhẫn mới xếp được chúng cho có trật tự, để người quan sát có thể thấy rõ ràng, chúng chứa đựng những gì bên trong. Lòng đầy hứng thú, em hăng hái kê biên những vật hỗn độn. Trong nhiều ngăn kéo, em xếp đặt một cách

cẩn thận và có thứ tự những vật rời rạc, em xếp thành từng thứ, từng loại và ký tên em lên đó. Công chúng đi qua viện bảo tàng, xem qua loa những ngăn tủ và nói một cách kính cẩn về công việc trọng hệ của em. Năng lực em thúc đẩy em làm việc ở nhiều phòng khác và em được tôn là một trong những nhà thông thái uyên bác nhất thế gian. Nhưng một hôm, em trở lại phòng đầu tiên. Ở đó em đã làm việc, em thấy những tác phẩm em xếp từ thuở nhỏ đã bị bụi phủ lên, và trong những ngăn kéo mới, mọi vật cũng lại vô trật tự một cách thảm thương. Em mệt và ngủ thiếp đi.

- Em hết sức ao ước được gặp lại thiếu nữ bạn em. Tuy vậy, khi người chỉ đạo tới, em muốn chuyên tâm ngắm vẻ mỹ lệ của thế giới và ca tụng cái đẹp mà em được xem.

Tinh Quân mỉm cười, Ngài lại lên đường.

Ở mọi vật, em thấy vẻ đẹp huy hoàng. Em nghe những âm thanh khác nhau hòa tấu nhịp nhàng, tiếng đế ngậm nga, tiếng suối róc rách, tiếng cười của đàn ông và phụ nữ, tiếng hò hét của những phố phường, đô thị, tiếng sấm nổ vang rền và tiếng mưa rơi lác đác. Em sáng tác những bản nhạc hùng hồn làm ngây ngất lòng người và nâng cao phẩm giá của nhân loại. Em nhận thấy vẻ đẹp ở những hình hài và màu sắc trong tất cả đồ vật quanh mình, em biết cách làm cho kẻ khác cũng thưởng thức được vẻ đẹp ấy. Em hiểu mỹ lệ là gì và dù em sáng tác bằng màu sắc, bằng cẩm thạch hay bằng lời nói, em biết ban rải sự vui trọn vẹn cho những ai gặp tác phẩm của em.

Em thành một bậc thầy siêu việt và được thế hệ em cũng như những thế hệ sau xem em như một thiên tài. Nhưng em cảm thấy mệt mỏi và ngủ thiếp đi.

- Lúc đó em nghe tiếng gọi quyến rũ của thiếu nữ và em xin được xứng đáng với nàng.

Người dìu dắt em mỉm cười và Ngài lại lên đường.

Em cùng thiếu nữ chung sống và làm việc, với một trực giác càng ngày càng gia tăng, mỗi người cảm thấy mình có những trách nhiệm mới để hoàn thành sứ mạng cao cả hơn. Mỗi người đều làm cho đời sống của bạn trăm năm mình được đầy đủ, vẹn toàn và phong phú; một cách êm đềm, họ cảm thấy mối tình của họ phát triển, cởi mở tất cả các dây ràng buộc đến mức để cho linh hồn được hoàn toàn tự do. Rồi buổi bình minh của ngày giải thoát cuối cùng đến với họ, khi Tinh Quân hiện đến, họ chọn mỗi người một cuộc đời mà họ ưa thích nhất. Em nhỏ mà ta theo dõi trong nhiều kiếp bèn nói rằng:

- Tôi ngán ngẩm cuộc đời và tâm hồn tôi chán chê sự phiền lụy của các ý kiến. Tôi không còn muốn một thứ gì nữa, không một địa vị nào giữa thế nhân có thể quyến rũ nổi tôi. Tôi không thấy một cái gì có thể đem đến cho tôi thú vui thật sự. Tôi biết tôi không thể chết được. Nếu có một lý tưởng mà nhân loại phải đạt cho được, hãy để tôi phụng sự lý tưởng đó và giúp đỡ đồng loại tôi. Tôi thấy tôi già lắm rồi. Hãy để cho tôi dành hết thời giờ phụng sự nhân loại, nơi nào mà người ta cần đến tôi nhất. Tôi không biết phải giúp ích con người cách nào tốt nhất, để thực hiện

cho được mục đích cao cả của đời sống, nhưng tôi biết mọi việc đều được xếp đặt một cách hết sức tốt lành, con người đang tiến đến một đời sống cao thượng và đẹp đẽ. Xin đừng để tôi rời xa con người, khi họ đang cần đến một vị hướng đạo giúp sức. Bất cứ nơi nào, cầu xin cho tôi được làm một dụng cụ để giúp họ phát triển. Tôi không đòi hỏi sự phục vụ của tôi được xác nhận rõ ràng, dù phục vụ người này hay kẻ khác, vì tất cả mọi người đều đồng tiến đến một mục đích vĩ đại. Hãy dùng tôi để phụng sự nơi nào, mà việc tôi làm giúp đỡ hữu ích nhất. Tôi không đòi hỏi một phần thưởng nào cả, dù có tưởng tượng được chăng nữa thì tôi cũng đã ngán ngẩm mọi phần thưởng rồi. Hãy để cho tôi thành một "kẻ phụng sự nhân loại".

Đức Thầy nói:

- "Con ơi, sự lựa chọn này khác hẳn những lựa chọn trước. Trên đường con đi, con sẽ phải cô đơn. Thiên hạ sẽ không công nhận là con cao thượng, con khôn ngoan. Không bao giờ con làm giàu được, vì tiền mà con sẽ cầm trong tay là của cả giống nòi, chớ không phải là của riêng con, con sẽ không có nhà cửa, không có y phục đẹp, và có thể cũng không được thưởng ăn đủ no. Con sẽ cố gắng giúp đỡ mọi người, họ sẽ chế nhạo những sự cố gắng của con. Con sẽ thấy tư tưởng và hành động của họ sẽ gây cho họ những sầu não và đau khổ, và con không làm sao ngăn cản họ được, nhưng khi họ bị đau đớn, giày vò, con phải sẵn sàng giúp đỡ họ. Con sẽ đi khắp cả địa cầu và thỉnh thoảng mới gặp được vài người phụng sự như con. Con sẽ không có gia đình, bạn riêng, vì con là kẻ phụng sự cho tất

cả mọi người, tình bằng hữu thế nhân không hợp với trường hợp này. Con sẽ sống lẻ loi, trong nhiều thế kỷ con sẽ mang trên vai gánh nặng gồm những đau khổ của những người mà con chưa bao giờ thấy và cũng chưa gặp bao giờ. Con giống như một người lính đầu quân để phục vụ một nhọc trong một trận giặc chỉ chấm dứt khi người cuối cùng của nhân loại không cần đến ai giúp đỡ nữa. Ít người thích làm công việc mà con muốn làm. Chẳng có cái gì thuộc quyền sở hữu của con, có thể con sẽ phải làm những việc buồn tẻ nhất, cực nhọc nhất. Hết kiếp này sang kiếp khác, con sẽ được gọi đến nơi nào người ta đang cần sự cứu giúp của con hơn hết. Dù con ưa thích điều đó hay không, lòng trung thành của con đối với lý tưởng đã được chọn lựa sẽ bị thử thách trăm ngàn cách khác nhau. Con sẽ phải tuân theo một kỷ luật gắt gao và ít khi con được khuyến khích. Vị đại tướng của con sẽ quở mắng con nhiều hơn là khen ngợi con. Việc con hy sinh những tham vọng riêng tư sẽ chẳng có gì đáng chú ý, vì người chiến sĩ nào đã đầu quân cũng đều hy sinh như vậy. Ở mỗi kiếp, con sẽ đau khổ và thu thập được nhiều kinh nghiệm rộng lớn để có thể cảm thông với tất cả mọi người. Con sẽ biết những sự đau buồn và chán ngán, nhiều khi con sẽ sợ hãi đến kinh khủng và con chỉ có một phần thưởng thôi, đó là lòng bác ái mà con phải luôn luôn ban rải. Con hãy suy nghĩ kỹ trước khi lựa chọn con đường này.”

Em nhỏ nói:

- Thưa Ngài, con không còn con đường nào khác nữa.

Tinh Quân trong lòng hớn hở, vì sung sướng, bèn bế em lên và mang em đi thật xa. Em cảm thấy một sự an lạc kỳ diệu thấm vào giác quan và thần trí. Em trông thấy quang cảnh những thế giới bao la trong một sự huy hoàng không thể tưởng tượng được. Những bản nhạc lớn và huyền diệu vang lừng trong những cõi không gian vô tận.

Nơi đây lần lượt những vị thần minh sáng chói, bay lượn nhịp nhàng. Những nỗi vui cao thượng nhất của hồng trần được tăng lên gấp ngàn lần. Trong một niềm vui vô tận, sự tự do tuyệt đối ngự trị thế giới siêu việt này. Em nhỏ cảm thấy hạnh phúc vô biên trong cánh tay của người chỉ đạo thiêng liêng.

Rồi người chỉ đạo nói:

- Thế giới này là của con, con đã dứt bỏ những trói buộc dục vọng hồng trần, vì vậy con không còn bị vật chất hạn chế nữa. Con xứng đáng được thừa hưởng di sản thiêng liêng này. Thế giới đang mở rộng đón con đây, không có sự cực nhọc hay đau khổ nào có thể chạm đến con được. Những niềm vui tại đây không tan mất như những niềm vui hồng trần mà con vừa từ bỏ. Con sẽ sống trong vinh quang của di sản thiêng liêng này, những kiếp sống hồng trần của con, được tiền định cho con như thế. Con cởi bỏ mọi kỷ niệm buồn rầu, đau khổ và lo lắng. Con sẽ quên, như bây giờ con đang quên, cả đến sự hiện tồn của thế giới loài người, xưa kia nơi đó đồng loại của con đang chiến đấu. Sự đau khổ của thế gian sẽ không cảm tới

con, con cũng sẽ không còn nhớ đến nó nữa, trừ khi con còn sống giữa nhân loại.

Rất ít người sau khi nhìn thấy cảnh giới này, mà họ lựa chọn điều con đã chọn. Trường hợp này, phải hay quấy, lành hay dữ, đều không thành vấn đề, cảnh này là di sản, là quê hương chính của con. Con hoàn toàn có quyền ở lại đây, những bậc Chon Sư sẽ tán thành sự lựa chọn của con, nếu con chọn theo phương cách đó. Dù sau này, con có trở về với nhân loại hay không, thì tất cả nhân loại cũng sẽ theo thời gian mà đi đến niềm vui toàn vẹn này. Nếu con chọn lựa xuống thế gian, đó chỉ để cứu trợ loài người trong khi họ đang đau khổ, giúp họ tiến đến những cảnh giới an lạc mỹ lệ và quang minh.

Vị chỉ đạo sáng ngời đưa em đến những chỗ ghê gớm nhất của các đô thị lớn, các khám đường, các viện mồ côi, các nhà dưỡng lão và các nhà trừng giới. Ngài dẫn em đến hạng cùng đinh trong xã hội, những người tham lam bóc lột tàn nhẫn đồng loại; vị chỉ đạo dẫn em vào những túp nhà dơ bẩn lụp xụp đầy tội ác đê hèn nhất, nơi đó xác thân phụ nữ và đàn ông bị mang ra bán đấu giá. Vị chỉ đạo chỉ cho em thấy tất cả những sự nhỏ nhen, đê tiện đáng thương, chúng chi phối con người trong nhiều hành động của họ. Rồi vị chỉ đạo nói:

- Những kẻ này đều là huynh đệ của con, họ cần con giúp đỡ trong hàng ngàn năm. Hầu hết những tư tưởng của họ, đều do họ kêu gọi những sự đau khổ đến,

con phải vui lòng chia sẻ với họ những nỗi đau khổ ấy, vì con thương yêu họ. Con ơi, bây giờ con hãy lựa chọn đi.

Em nhỏ nói:

- *Thưa Ngài, con muốn làm người phụng sự nhân loại.*

Đức Thầy mỉm cười và Ngài lại lên đường.

VÀO ĐỀ

"Con trùn biến thành con bướm.

Con bướm lấy hoa hồng ...

và con quạ hiện ra !!!"

(Tục ngữ khôi hài)

Khi vào đề, có lẽ một vài định nghĩa sau đây nhận thấy hữu ích.

Người làm chuyện tà đạo là khi họ dùng những quyền năng tiềm tàng để mưu lợi riêng cho sự phát triển cá nhân, y sẵn sàng hy sinh hạnh phúc của kẻ khác. Phải hiểu sự phát triển về cá nhân là mọi sự bành trướng về giác quan, về cảm xúc hay về trí thức của một cá nhân, thực hiện cho được để làm thiệt hại kẻ khác, không cần đến những quyền lợi chon chánh khác. Một người tâm thường, ít tiến hóa, lạm dụng sự ngu dốt và sự yếu đuối của kẻ khác, để thu hoạch một ít lợi lộc về tiền bạc, hay để thỏa mãn tham vọng cá nhân, là đang đi vào con đường nguy hiểm; nếu những quyền năng tiềm tàng của y phát triển, y theo chúng thì y có thể thành kẻ bàng môn tà đạo.

Chánh đạo là việc, cũng dùng những quyền năng nói trên, nhưng để phụng sự nhân loại; trong khi phụng sự, con người sử dụng quyền năng này là luôn luôn sẵn sàng hy sinh mọi tiện nghi, mọi tham vọng cá nhân để làm việc hữu ích cho nhân loại. Kẻ phụng sự phải đoạn

tuyệt hẳn những thú vui giác quan, y còn phải từ bỏ mọi sự tôn kính chánh đáng mà cá nhân có quyền hưởng thụ, nếu y thấy sự hy sinh như thế có thể giúp đỡ đồng loại trên con đường dài thăm thẳm, nó đưa loài người đến chỗ toàn thiện.

Tà đạo là dùng những quyền năng cố hữu, nhờ những lễ nghi cúng bái trợ lực, để tạo thành những hình hài, những đoàn thể, những tổ chức, những trung tâm cho đời sống được biểu hiện ra. Đó là sự phát biểu một hình thức, dù hình thức này thuộc về vật chất như ở trường hợp các giác quan tác động hay sự thành lập những tổ chức dùng làm vận cụ cho một lý tưởng tôn giáo, khoa học, chính trị, mỹ thuật hay bất cứ một quan niệm nào khác, cần phải có một hình thức tổ chức mới được biểu lộ ra. Đó là sự tạo lập những hình thức và nhiệm vụ, không phải để lo cho đời sống, bản tính của một lý tưởng, mà là sinh ra hình thức cần thiết để cho nó phát biểu.

Chánh đạo là dùng những quyền năng cố hữu bản chất của con người để vượt qua những hạn định hình thức, để giải thoát tâm hồn khỏi những trói buộc của cảm giác, sự tưởng tượng; chúng có khuynh hướng buộc con người vào những trạng huống chóng phai tàn của đời sống. Đó là sự phục vụ phần bất tử của bản thể con người, kèm theo sự dứt bỏ những hình thức vô thường nhất thời, sự bóp nghẹt những quyền rũ, lừa gạt, phỉnh lừa của chúng.

Pháp thuật cao siêu là ý thức dùng những quyền năng và mãnh lực tiềm tàng được phát triển nơi nội tâm ta. Để phát biểu, nó không cần sự phù trợ của lễ nghi cúng bái của những tổ chức tôn giáo. Nó vun trồng một ý chí thiết thực, do sự cố gắng định trí, khiến con người có thể thành một kẻ sáng tạo những giá trị mới mẻ, một trung tâm mãnh liệt, ban rải những tư tưởng, những sự cảm xúc và từ điện.

Pháp thuật thấp kém là dùng những phương tiện phụ thuộc, để thỏa mãn những dục vọng, những tham vọng, làm cho những quan niệm trí thức của y được vững chãi và cụ thể hóa. Nó không dự phần vào việc phát triển tinh thần, mà lại thêm sức cho những khía cạnh cảm xúc và từ điện của con người. Tất cả những thần chú, phù phép, những sự chiêu hồn, cầu đảo, cả đến thuật dùng những chân ngôn, dùng nhang, dùng màu sắc và cách truyền từ khí cho thực phẩm, cho các hình nhân và cho mọi đồ vật hữu hình đều thuộc về phạm vi pháp thuật thấp kém. Thầy phù thủy còn thấp kém biết cách dùng những từ điện lực của y, có thể làm tăng hay giảm sinh khí của những người xung quanh theo ý muốn. Nhưng hành động như vậy sẽ có những trách nhiệm nặng nề đến nỗi không một vị môn đồ nào thật chơn chánh lại liều lĩnh như thế. Những luật sư biện luận trước bồi thẩm đoàn, những giám đốc công ty nặc danh, những lãnh tụ các nghiệp đoàn, những người cuồng tín sốt sắng trong những buổi nhóm họp tôn giáo, thường dùng một cách vô tâm những từ điện lực này; họ thành công trên đời bằng cách đạt được

kết quả nhất thời làm thiệt thòi những người xung quanh họ. Ai hành động như vậy là tạo sự nguy hiểm cho chính mình, và những nhà huyền bí học phải thận trọng tránh xa cách đó. Vì vậy mà khoa thôi miên, khoa chữa bệnh bằng cách truyền sinh lực cùng bất cứ phương pháp nào chế ngự người thuộc hạng thụ động, thực hành ở cõi trần hay ở cõi trung giới đều bị cấm ngặt trong những nhóm người luyện đạo A-ri-den (Aryens).

Chúng tôi phải định nghĩa thêm, xin độc giả tha lỗi.

Đức Bàn Cô¹ của nhân loại là giới hạn trong nội tâm của vũ trụ thức, bao gồm mọi ý nghĩ, từ quan niệm liên quan đến con người, đến sự tiến hóa qua mọi thời đại, khi con người còn ở trạng thái cô lỗ ban sơ, ấu trĩ cho đến lúc được phát triển hoàn toàn, đến khi hết hẳn một chu kỳ trọn vẹn của dòng tiến hóa của nhân loại.

Nhân loại gồm bảy giống dân chánh; mỗi giống dân chánh chia làm bảy giống dân phụ; mỗi giống dân phụ có một nhiệm vụ rõ rệt. Trong 49 nhánh dân phụ này, mỗi nhánh tạo tác những kiểu mẫu người riêng biệt, huấn luyện và dạy bảo dân mình một cách đặc biệt.

---

¹ Đức Bàn Cô là Đấng chí tôn coi sóc sự sanh hoá một giống dân.

Định nghĩa như trên rất khó cho người mới học đạo hiểu. Xin xem quyển “Đời sống huyền bí của Thái Dương Hệ” của tôi soạn ra. (Lời dịch giả)

Nhiệm vụ của ba giống dân chánh đầu tiên đã hoàn tất, chúng ta không bàn đến họ trong cuốn sách này nữa.

Tuy nhiên, còn 14 giống dân phụ² cần phải quan sát. Những nhu cầu của những người kiều mẫu riêng biệt này của nhân loại cần phải được tất cả các nhà huyền bí học khảo sát; các vị này ở tại trung tâm Hội Thông Thiên Học, tìm cách phụng sự lý tưởng huynh đệ đại đồng, không phân biệt nòi giống, tôn giáo, nam nữ, giai cấp hay màu da.

Quần Tiên Hội là do những vị phụng sự nhân loại hợp thành, không ai có thể là nhân viên Quần Tiên Hội, nếu không hiến dâng đời mình để phụng sự nhân loại. Mỗi nhân viên đều thệ nguyện giúp đỡ nhân loại trong cuộc hành trình xa xôi, dạy dỗ con người, trải qua các giống dân, về những điều cần biết ở mỗi chặng đường liên tiếp của cuộc tiến hóa. Kẻ ít tiến hóa nhất của nhân loại cũng là kẻ đáng cho ta quan tâm đến, và những nhu cầu của y cũng phải được những người bạn chơn chánh của

---

² 14 giống dân phụ này là 7 giống dân phụ của giống dân chánh thứ tư là giống Át-Lăng (Atlante), tổ tiên giống da vàng và giống da đỏ hiện giờ, và 7 giống dân phụ của giống dân chánh thứ năm là giống A-ri-den (Aryens), tổ tiên của giống da trắng hiện nay. Giống dân phụ thứ sáu của giống dân chánh thứ năm đã ra đời nhưng chưa đủ số để làm một nước. Những người da trắng như Mỹ, Anh, Nga thuộc về giống dân phụ thứ năm của giống dân chánh thứ năm. (Lời dịch giả)

giống người chú ý tới. Đời sống nhân loại tiến hóa qua 14 nhánh dân phụ,³ mỗi nhánh dân phụ lại chia làm bảy tiểu chi còn gọi là họ. Quần Tiên Hội cũng chia ra những khu vực tương đương như vậy. Mỗi họ trong các nhánh dân phụ được coi sóc và điều dắt bởi một nhóm người phụng sự có nhiệm vụ che chở và soi sáng cho phần nhân loại ấy.

Như thế, những phương pháp dạy dỗ và tính chất các bài phải học rất khác nhau. Những lý tưởng đều khác biệt, nhưng tất cả đều cần thiết cho đời sống nhân loại đang tiến hóa. Sự minh triết là sự biết dùng học thức một cách đúng đắn. Phải thâm nhập kiến thức rồi tiêu hóa, và đồng hóa nó, sau đó dùng kiến thức ấy mà phụng sự nhân loại. Khi một người đã hiểu lý tưởng cao cả hơn, hiểu quan niệm về thế gian thích hợp với những hình thức của sự sống, nhân loại phải đạt đến để tiến hóa lên một bậc nữa, người ấy như đem rọi vào đời sống của y một hình ảnh của lý tưởng mà y đang tượng trưng, vì tất cả những gì mà người ta gieo mầm trong tâm và trí con người đều được đơm bông kết trái dưới hình thức của sự hành động. Những người ấy là những vị Bồ Tát, hay là sự hiện thân của bát nhã, hay là minh triết, và ở mỗi họ khác nhau trong những nhánh dân phụ của những giống dân chánh, thỉnh

---

³ Câu này chỉ đúng với chu kỳ tiến hoá này mà thôi. Nhân loại phải tiến hoá xuyên qua 2 giống dân chánh nữa là giống dân chánh thứ sáu và giống dân chánh thứ bảy, tức là 14 giống dân phụ nữa, trước khi bỏ trái đất này. (Xin xem quyển "Đời sống Huyền Bí của Thái Dương Hệ." (Lời dịch giả)

thoảng người ta thấy những vị Bồ Tát ra đời. Đối với con cháu loài người, các Ngài là những người kiêu mẫu.

"Những người ích kỷ, vô lương tâm thường tụ họp xung quanh các Ngài, tìm cách ngăn cản các Ngài hành động. Họ dùng những phương pháp khác nhau. Có khi họ dạy những huynh đệ họ, những kẻ mà bản ngã không vững chắc, rằng Đức Bồ Tát cao thượng quá, không thể làm gương cho kẻ tầm thường được, hoặc họ làm biến đổi các Ngài thành vị thần linh, đức Thượng Đế phải thờ phụng; như thế họ làm cho đức Bồ Tát tách xa, rời khỏi đời sống thực tế, xa cách những ai cần nghe lời Ngài dạy bảo; hay họ giết Ngài đi, xuyên tạc, phá hoại giáo lý của Ngài, thay đổi lời nói các Ngài làm lợi cho những mục đích ích kỷ của họ; ý nghĩa những lời nói xuyên tạc này hoàn toàn trái ngược với nhiệm vụ và lý tưởng của các Ngài.

Một trong những nhiệm vụ của các nhân viên Quân Tiên Hội là che chở cho chân lý thoát khỏi tay các tầng lớp của những tôn giáo công truyền, những kẻ tàn bạo ấy giống như bạo chúa "Hérode" ngày xưa, lúc đức Gia Tô giáng sinh, đã cho rượt đuổi và giết chết các hài nhi. Nhờ vậy, lý tưởng của Đức Bồ Tát mới được giữ gìn để truyền cho đời sau, mặc dầu có những sự công kích trong đám các tầng lớp ích kỷ. Khi thấy chân lý thoát khỏi bàn tay tham lam của họ, bọn này, liền xây dựng những nhà thờ, đền, chùa, giống như những con nhện giăng tơ để hút máu con mồi, mới đây là những huynh đệ của họ không ích kỷ bằng họ; có lẽ những huynh đệ này rất muốn nếm mật ngọt của chân lý mà đức Bồ Tát tượng trưng như vậy.

Chỉ cần vài định nghĩa nữa sẽ xong mục "vào đề" này.

Một nhà huyền bí học có thể là một sinh viên học hỏi những khoa học huyền bí hoặc là một người có pháp thuật sử dụng trong những cảnh giới khách quan và chủ quan, sự hiểu biết của y về những năng lực tiềm tàng trong con người và thiên nhiên.

Sinh viên khảo cứu về huyền bí học có thể ích kỷ hay vô tư lợi. Y có thể tìm cách phát triển cá nhân, do sự luyện tập tự chủ gặt gao trong tất cả những thành phần của linh hồn, hay có thể mong muốn cho cõi thiên đàng mở cửa trong lòng tất cả mọi người, tìm cách mở cửa cõi thiên đàng ở chính bản thân, nhờ sống một cuộc đời luôn luôn giúp đỡ kẻ khác, một cuộc đời cảm hứng bởi những tư tưởng từ bi bác ái. Trường hợp sau đây, chẳng bao lâu, y sẽ nhận thấy tất cả của cải và uy quyền của thế gian này sẽ được mang đến cho y, đây là sự ban thưởng thêm, dù y không còn lưu tâm đến sự đó một cách đặc biệt cũng vậy. Người ta có thể chia sinh viên huyền bí học ra làm hai hạng, một hạng mong mỏi có những kiến thức và một hạng muốn thành những người hữu dụng; hai hạng này, càng ngày càng phát triển thì sự tiến bộ và sự phát triển của họ càng khác xa nhau. Cuốn sách này viết ra, không phải để cho những người ham có những kiến thức, nếu độc giả, thuộc về hạng người này thì tốt hơn hết hãy dẹp cuốn sách này lại. *Nhưng nếu bạn là người muốn giúp đỡ đồng loại đang chiến đấu trong sự dốt nát và sự hỗn độn, muốn phát triển những thân lực, khả năng của linh hồn để*

đạt được mục đích giúp đời, thì cuốn sách này giúp ích cho bạn vậy.

Cuốn sách này cũng như một bản toát yếu những qui luật, những ai muốn làm kẻ phụng sự nhân loại phải tuân theo; người ta ví nhân loại như trẻ mồ côi không người săn sóc, những người phụng sự này muốn phát triển linh hồn để có thể thành những dụng cụ hữu ích mà đức Thượng Đế có thể sử dụng để giúp con người tiến hóa. Những qui luật này, nếu được tuân theo, sẽ dẫn thí sinh đến địa vị nhân viên Quân Tiên Hội và sẽ làm cho họ được liên lạc trực tiếp với những vị phụng sự, *các Ngài đã từ nhiều thế kỷ hiến dâng cả thể xác lẫn tâm hồn để mưu cầu hạnh phúc cho nhân loại.* Những qui luật này được lập thành để cho những ai muốn gặp và muốn biết các Chơn Sư minh triết, các Ngài đang coi sóc và che chở nhân loại trên đường tiến hóa. Có một nhóm gồm những người phụng sự hiến mình để phục vụ đời sống cao cả, khi đời sống này biểu lộ qua dân tộc của các quốc gia và các xứ sở. Đời sống cao cả này chỉ là một mà thôi. Đó là ánh sáng mà mỗi người đều mang trong tâm mình. Những Đấng cứu thế là những nhân viên của Quân Tiên Hội, thỉnh thoảng xuất hiện trong đời sống công cộng của nhân loại, tiết lộ con đường chánh đạo, chỉ con đường mà những ai muốn theo thì hết mê muội và hết điên cuồng. Con đường này có thể dẫn con người đến ánh sáng quang minh của tri giác, ánh sáng này giúp y thoát khỏi những hạn định của chất hữu hoại, chết chóc, trở về cõi trường sinh bất tử và có ý thức.

QUI LUẬT I

**“Bước đầu tiên là sống để phụng sự và lo
điều hữu ích cho nhân loại.”**

H. P. Blavatsky (Tiếng Nói VôThình).

Bất cứ lúc nào, trường hợp nào, hay trạng thái tinh thần nào, ta cũng có thể thực hiện bước đầu tiên này. Điều kiện duy nhất chỉ cần: lý tưởng phụng sự nhân loại phải thật tha thiết trong lòng người nam, hay nữ muốn hy sinh đời mình thật sự phục vụ đồng loại. Không cần người ấy tin tưởng nơi Thượng Đế, các Chơn Sư, một Đấng sáng tạo tối cao, hay nhiều Đấng cao cả xây dựng thế gian. Y có thể là người duy vật, vô thần, không tin có Thượng Đế, hay là kẻ chủ trương con người không sao biết được tuyệt đối. Y có thể vô tôn giáo, hay không công nhận những lễ nghi của xã hội. Y có thể xem tất cả những tôn giáo như thuộc về tánh nhẹ dạ dễ tin hay sự mê tín dị đoan. Với ý muốn giúp ích nhân loại tiến hóa tới một hoàn cảnh sung sướng, cao thượng, thông minh, và độc lập hơn, y có thể hiến đời mình để thực hiện lý tưởng này cho nhân loại. Như vậy, y sẽ bước một bước đầu tiên đưa đến sự minh triết. Y sẵn sàng làm việc thiện cho nhân loại, theo quan niệm y và hy sinh một phần tham vọng cùng thú vui riêng tư. Bước đầu tiên đặc biệt này nó sẽ trường tồn, khi con người bước những bước kế tiếp, sự kích thích đầu tiên vẫn đi theo y mãi.

Sự hiến mình thực hiện trong sự tĩnh mịch, sâu kín nhất trong tâm y sẽ hữu ích cho kẻ chí nguyện, y cam kết trước phần cao cả, cao thượng nhất của bản thể, là hiến dâng đời mình để ủng hộ bản thể đó, khi nó hoạt động bên ngoài. Muốn vậy y không cần tự coi mình như một trạng thái tâm thức của vũ trụ, của Thượng Đế, Đấng ban phát sự sống, Ngài thường ngự trị trong mọi tư tưởng, mọi hành động và mọi hình thức của vũ trụ. Sự hiểu biết ấy sẽ đến sau. Quan trọng của sự hiến dâng là nó in vào sinh lực của con người một xu hướng mạnh mẽ, sự kiên tâm trên con đường chân chánh. Khi đó, mục đích lý tưởng của đời sống được vững chắc và rõ ràng hơn. Mỗi người có thể đọc lời hiến dâng sau đây, sửa đổi cho thích hợp với tính nết riêng của mình, ta có thể ưa mỹ thuật, sùng tín, điềm tĩnh, hay thực tế. Khi cam đoan thệ nguyện, ta có thể đứng hay ngồi, có thể vừa ước nguyện vừa cười và có thể vừa ước nguyện vừa thề thốt⁴ để thắng lòng nhút nhát của mình, hay cũng có thể vừa ước nguyện vừa quì gối một cách kính cẩn bên cạnh chiếc giường của mình. Đó là những chi tiết không quan trọng, không ảnh hưởng gì đến kết quả, chỉ cần người chí nguyện thành thực điều y ước nguyện thôi.

---

⁴ *Ước nguyện vừa cười và vừa thề thốt. Chúng tôi không đồng ý với tác giả về 2 điểm này. (Lời dịch giả: Bạch Liên)*

HIẾN DÂNG

"Hôm nay, với tất cả những sở đoản và sở trường của tôi, với tất cả những tư tưởng, cảm xúc, tri giác, sở nguyện, ý chí, hành động của tôi, tôi xin hiến mình để phụng sự đồng loại. Cầu xin từ lúc này, lý tưởng trên, chỉ đường, diu dắt, huấn luyện và giáo dục tôi; cầu xin cho tất cả sức lực, năng lực, năng khiếu tiềm tàng trong tôi có thể phát triển để hướng tất cả về mục đích hiến dâng. Tôi muốn tự hiến dâng trọn vẹn để phục vụ hạnh phúc cho nhân loại."

Nếu bạn là một tín đồ, bạn có thể hình dung lý tưởng bạn dưới hình thức đức Thượng Đế ban phát sự sống, đức Chúa tuyệt đối đáng kính, nhưng làm như vậy, bạn phải tránh đừng gán cho Ngài một hình hài bề ngoài. Bạn đừng biến Ngài thành nhân vật cụ thể. Chỉ trong tôn giáo công truyền họ làm vậy, còn sinh viên học hỏi những bí giáo huyền diệu, không nên làm thế. Nếu bạn làm thế thì thật là lầm lỗi lớn. Bạn hãy cố gắng xây dựng lý tưởng trong tâm bạn, còn tất cả những sự tượng hình cho lý tưởng, tất cả những sự biểu lộ của lý tưởng đó, sẽ đem những sự gặt gẫm thế cho thực tế. Đối với đám đông còn dốt nát, sự thờ phượng những hình ảnh bề ngoài của đời sống đại đồng, mới có đôi chút ích lợi, nhưng bà H. P. Blavatsky đã nói (trang 300, cuốn I, Giáo Lý Bí Truyền):

"Nhà huyền bí học nào cũng là người không thờ thần tượng, luôn cả những vị thần được "nhân cách hóa".

"Giáo lý huyền bí" nhận có Thượng Đế, Đấng tạo lập thế gian, nhưng vị sáng tạo này không có tính cách cá nhân. Vì vậy kể cả những vị Thiên Đế (Thượng Đế sáng tạo), kể cả những vị sáng tạo cao cả, không vị nào có thể là đối tượng để được thờ cúng theo nghi lễ tôn giáo, được sùng bái như thần minh. Tất cả các Ngài đều được nhân loại thành kính, biết ơn, và mỗi người phải luôn luôn cố gắng giúp cho sự tiến hóa thiêng liêng, bằng cách triệt để áp dụng mọi khả năng của mình, để thành một cộng tác viên của tạo hoá, trong nhiệm vụ vô cùng lớn lao của nó. Riêng chỉ có nguyên lý Karana bất khả tư nghị, cái căn của tất cả những căn là được có thánh điện, bàn thờ trong gian phòng thiêng liêng, tinh khiết của trái tim ta mà thôi, nó ngự trong đó, ta trông không thấy, không thể diễn tả được, ngoại trừ bằng tiếng nói vô thanh của lương tri thiêng liêng. Những ai quì lạy nguyên lý đó, phải quì lạy trong sự tĩnh mịch và vắng vẻ, thánh thiện trong tâm hồn mình, họ lấy Chơn Thần của họ làm kẻ môi giới duy nhất, đối với linh khí bao bọc vũ trụ càn khôn và làm vị tăng sĩ duy nhất chứng giám những hành động tốt đẹp của mình.

Các bạn hãy nhớ, chúng ta là kẻ phụng sự. Từ nay, mong sao những tư tưởng này bao giờ cũng là ngọn đuốc nơi các bạn, chiếu sáng tất cả tâm thức của các bạn. Các bạn hãy nhìn chung quanh sẽ thấy hai hạng sinh viên huyền bí học. Hạng thứ nhất cố gắng phát triển nơi mình những năng khiếu, để họ có thể đi đến mức độ cao nhất của sự tiến triển cá nhân. Hạng sau, trong đó có các bạn – có thể gọi là "những người phụng sự". Cả hai đều chính

đáng. Sinh viên thuộc về hạng thứ nhất, ngoại trừ khi nào y cố tâm ngăn cản triều lưu tiến hóa bình thường – như vậy y sẽ trở thành một nhà bàng môn tà đạo – thì y phát triển quyền năng của ý thức và tổng hợp; y có khuynh hướng dùng quyền năng và năng khiếu của y được gia tăng để phụng sự đồng loại, theo học thức và trực giác của y. Ngoài ra với tư cách là người phụng sự, các bạn càng thành thực, càng hăng hái trong ý muốn giúp đỡ nhân loại, các bạn càng khao khát sự hiểu biết, sẽ sẵn sàng theo đuổi những sự học hỏi khó khăn nhất, với mục đích là làm việc một cách hay hơn hết.

Một nhà hiền triết có nói hai con đường ấy đều dẫn đến một mục đích, tuy lúc đầu, hình như chúng theo hai chiều hướng khác nhau. Mỗi hướng đều có những khó khăn, những trở ngại riêng biệt cần phải vượt qua. Khi theo đường phát triển cá nhân, sinh viên sẽ gặp những trở lực sau: tánh hay kiêu ngạo, khoe khoang, những cám dỗ của lễ nghi bề ngoài, vẻ hoa mỹ của các đoàn thể tăng lữ, những môn phái tôn giáo và hội huynh đệ, quan niệm theo tập tục của những nhóm bằng hữu khác nhau; dễ dàng đi theo địa vị, chức tước, danh vọng ao ước, những sự thành công của thế tục, địa vị xã hội, sự giàu có, những lời hoan hô của công chúng, những đặc ân và sự tán thành của những kẻ có thế lực ở cõi đời này.

Những quyến rũ đó làm cho người chí nguyện quên nhiệm vụ của mình, có khi chúng làm chậm trễ trong nhiều kiếp sự tiến bộ thiệt thọ và sự hoàn thành những nhiệm vụ của y.

Về phần các bạn, các bạn cũng có những khó khăn riêng. Tánh kiêu ngạo, tật khoe khoang là chung cho cả hai con đường. Sự cần được người ta biết giá trị của mình, nếu rất chính đáng đối với một người theo con đường phát triển cá nhân, thì bị cấm đối với các bạn. Mỗi ngày, các bạn phải nghe theo tiếng gọi của lý tưởng, không được nghĩ đến sự thưởng phạt. Khi cần làm việc gì mà các bạn cho là điều thiện, thì các bạn phải lãnh đạm đối với lời khen ngợi, cũng như đối với lời chỉ trích. Các bạn hãy luôn luôn vâng lời theo tính cao thượng và tiếng nói vô tình trong lòng mình. Các bạn đừng lo đến sự phát triển cá nhân, cũng đừng nghĩ đến nó nhiều quá. Các bạn hãy quên nó đi, được chừng nào hay chừng nấy, chỉ nghĩ đến hạnh phúc những kẻ xung quanh. Hãy trau dồi tính khiêm nhường thật sự, dù các bạn được gọi đi làm việc nơi nào; các bạn phải làm đầy đủ nhiệm vụ mình, và các bạn sẽ gặp rất ít trở ngại cần phải chiến thắng hơn là nếu các bạn nghe theo ý muốn của sự biểu lộ cá nhân.

Thiên đàng là một trạng thái của nội tâm, các bạn phải cố gắng làm nó phát sinh trong đời sống những người chung quanh bạn. Không phải tìm trạng thái này bên trong cá nhân mình mà các bạn gặp nó đâu, nhưng phải hiểu nó là gia sản của tất cả mọi người và phải làm việc để chuẩn bị cho trạng thái đó được biểu lộ trong đời sống của họ. Vì trạng thái này có trong tất cả mọi sinh vật, nên nó cũng có trong các bạn nữa. Trước hết các bạn hãy tìm sự tiết lộ cõi thiên đàng nơi những người khác, rồi các bạn sẽ tìm thấy nó nơi các bạn.

QUI LUẬT II

Các bạn hãy bền chí trong việc tự hiến dâng mình để phụng sự nhân loại.

SỰ tiếp tục rất cần cho sự tạo thành thói quen của thể trí, chúng có chiều hướng gây nên một cách tự động, những hành vi thích hợp với lý tưởng đã phát sinh ra chúng. Điều này áp dụng cho tất cả những lý tưởng. Dù cho mức độ cao siêu của lý tưởng đó đến bậc nào, lý tưởng đó cao thượng, hay hấp dẫn đến đâu, những điều này đều ít quan trọng; chỉ làm sao hiểu rõ tất cả giá trị của lý tưởng, do sự cố gắng của tinh thần luôn luôn lặp đi lặp lại.

Chỉ do cách duy nhất đó mà tinh thần được phục hồi sinh khí và sẽ ảnh hưởng mạnh mẽ đến cách sống của chúng ta. Mỗi buổi sáng và mỗi buổi chiều, các bạn phải trở vào nội tâm mình – tự tĩnh – và tập trung tư tưởng vào lý tưởng phụng sự, mà đời sống của các bạn đã hiến dâng cho nó. Đó là một hình thức rất quan trọng của sự định trí, các bạn phải thực hành nó một cách siêng năng trong 7 năm. Các bạn đừng bao giờ định trí một cách máy móc, nhưng mỗi lần định trí, bạn phải ân cần nghĩ đến việc bạn đã tự hiến dâng để vừa học hỏi vừa dạy dỗ, vừa nhận được sự giúp đỡ từ mấy cõi cao và vừa ban rải sự giúp đỡ ấy ra bên ngoài. Biết rằng sự hiến dâng của bạn là thành thật, bạn tự coi mình như một kẻ phụng sự nhân loại. Bạn hãy là người phụng sự với tất cả tấm lòng khiêm tốn. Bạn

hãy làm đầy đủ những bốn phận nhỏ nhất của đời sống hằng ngày một cách không kiêu hãnh, không ngạo mạn. Bạn cũng hãy chuẩn bị để có thể đảm đương những trách nhiệm lớn lao hơn, những bốn phận quan trọng hơn, chúng sẽ tới với bạn, dần dần bạn trở nên khôn ngoan hơn, bằng cách tập trung tư tưởng vào sự hợp quần của gia đình nhân loại. Trong 7 năm đầu đó, đa số những người chí nguyện chớ nên quá chuyên chú về một việc nào, nhưng nên suy nghĩ những vấn đề nhân loại một cách tổng quát hơn là trong những tiêu chí hay là những giai đoạn của quốc gia. Tuy nhiên, lời khuyên này không áp dụng cho tất cả những người chí nguyện.

QUI LUẬT III

Các bạn hãy phân biện.

Vì các bạn luôn luôn tự hiến dâng mình để phụng sự nhân loại nên bạn phải tự hỏi: trong những yếu tố trọng yếu khác nhau của kinh nghiệm các bạn, yếu tố nào vĩnh cửu trường tồn, còn những yếu tố nào theo thời gian, sẽ tạm thời và vô thường. Khi giải đáp bài toán, bạn sẽ đạt những nền móng vững chắc trên đó, sau này bạn sẽ xây dựng tánh tình cao thượng của bạn. Bạn sẽ làm cho tâm thức sáng suốt của bạn được phát triển một cách dễ dàng bằng cách bạn nhắc lại luôn luôn với tất cả sự chú ý, những câu sau đây:

"Tôi không phải là xác thân, nhưng tôi là kẻ sử dụng nó.

Tôi không phải là những cảm xúc, nhưng tôi là kẻ làm chủ chúng.

Tôi không phải là những hình ảnh của thể trí (những hình tư tưởng), nhưng tôi là kẻ tạo ra chúng.

Trí tưởng tượng, những cảm xúc, những cảm giác của tôi chỉ là những sự biểu lộ thoáng qua của bản thể, của Chon Ngã trường tồn của tôi.

Tôi ngự nơi chúng và tự biểu lộ xuyên qua chúng.

Chúng là những biến tượng của bản thể tôi, nhưng đối với chúng, tôi là riêng biệt.

Tôi là chủ nhân và là kẻ hiểu biết rõ ràng."

Bạn hãy tập trung tư tưởng vào sự quả quyết ấy, xem xét nó một cách cẩn thận, lãnh hội chân lý nó hàm chứa, hãy lấy chân lý đó làm linh động trong đời sống của bạn thực sự, sự tuân thủ qui luật III sẽ làm bạn tiến rất nhiều trong sự hoạch đắc kiến thức, điều này khiến bạn có thể giúp đỡ đồng loại.

Phàm ngã của bạn, – chính bạn là Chon Ngã trường tồn – bạn đã hiến dâng để phụng sự nhân loại, gồm bảy thể đặc biệt, có thể thay đổi và phát triển. Người ta gọi chúng là những uân. Đó là:

1– Bốn thể của bạn: xác thân thô trược, thấp thỏi; xác thân tinh nhuệ, cao đẹp;⁵ thể hạ trí lẫn với thể vía; thể thượng trí thoát khỏi những cảm xúc.

2– Những cảm giác của bạn gồm: thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác, cảm giác về sự giao hợp, về nóng lạnh, về các phủ tạng và xúc giác (gồm những sự đau đớn thể xác), v.v...

3– Những quan niệm trừu tượng của bạn về đời sống, thí dụ những tư tưởng của bạn về tôn giáo, quốc gia, mỹ thuật, về những nguyên tắc luân lý thường được thời đại của bạn công nhận, về địa vị xã hội của bạn, v.v...

4– Những xu hướng của bạn, là những xúc động xem xét bề ngoài dường như có vẻ tự nhiên, chúng thúc đẩy bạn hành động theo cách nào đó, hay khiến bạn có thể tránh hành động trong những trường hợp khác; chúng khiến bạn suy nghĩ dễ dàng khi theo một vài chiều hướng, khiến bạn gần như không thể nào theo được những chiều hướng khác. Chính những chiều hướng này thúc giục bạn nghiêng về phía lý tưởng chủ nghĩa, duy vật chủ nghĩa, tu khổ hạnh, thẩm mỹ học, và lập luận hữu lý, v.v...

5– Sức mạnh của trí bạn, là một ký ức chắc chắn, một trí thông minh sáng suốt, một sự đúng đắn, không sai, v.v...

---

⁵ Tức là thể phách. (Lời dịch giả)

6- Khả năng của bạn để tạo ra thiên đàng (nước thiên đàng ở trong mình bạn) là uy lực được tạo thành bởi những hành động, tư tưởng nhân đức từ bi, bởi những sự hy sinh mà bạn phải chịu để mưu cầu hạnh phúc cho người khác; bởi sự quên mình, nó khiến bạn ở trong bóng tối và vui mừng khi thấy những kẻ khác chiếm những chỗ ngồi tốt nhất, những địa vị cao sang nhất.

7- Uy lực tinh thần của bạn, là bạn có năng lực bao trùm cả vũ trụ trong cái nhìn của bạn, là giữa thế giới thay hình đổi dạng, bạn mất hẳn cảm giác chia rẽ bạn với đời sống vũ trụ. Chính mãnh lực này khiến bạn có thể nói một cách giản dị và một niềm tin tưởng tuyệt đối rằng: "đời sống trường tồn với ta chỉ là một."

Khi nào có thể đứng một mình giữa lương tri bất tử và thiệt thòi của mình, có thể ngăn sự tác động ba mãnh lực lớn của thiên nhiên⁶ gọi là ba đặc tính gu-na, xuyên qua bảy lớp cấu thành phàm ngã của bạn, và không bị chi phối bởi những hành động và phản động của những giá trị thuộc về phạm vi kinh nghiệm khách quan; thì chừng đó bạn mới hoạch đắc được tánh phân biệt mà sự thực hành qui luật III, chủ trương phát triển.

---

⁶ Muốn hiểu về 3 đặc tánh gu-na, xin đọc quyển "Đời sống Huyền Bí của Thái Dương Hệ." (Lời dịch giả)

QUI LUẬT IV

Các bạn hãy học hỏi giá trị của sự định trí.

Đức Chon Sư Hilarion định nghĩa sự minh triết là cách sử dụng đúng đắn những kiến thức.

Thiết tưởng sự sử dụng đúng đắn những kiến thức này phải có mục đích và chương trình.

Khi lặp lại sự xác nhận những qui luật III, các bạn hãy nương mình vào chốn vô thủy vô chung và bạn dần dần tự giải thoát khỏi tư tưởng, cho rằng những thể vô thường của phàm ngã cấu thành cái Chon Ngã trường tồn của bạn. Nay, bạn đã đi đến mức độ có thể xem xét được những thể đó dưới bản tánh thật của chúng, thấy chúng chỉ là những sự kinh nghiệm của Chon Ngã. Sau khi hiểu biết uy lực sáng tạo của mình trong phạm vi tư tưởng, bạn muốn mang lại cho lý tưởng mình một căn bản vững vàng và trường tồn hơn trong tâm thức của bạn. Bạn hiểu mọi trách nhiệm về luân lý đều ẩn tàng trong những nơi thâm sâu nhất của tư tưởng, và chính điều gì xuất phát nơi trái tim con người, sẽ làm cho y cao thượng hay thấp hèn. Muốn tiến tới sự vững vàng không còn thay đổi nữa, phải học và thực hành sự định trí.

Bạn không thể làm cho những phần tử của "nhân loại mới" thừa nhận lý tưởng của bạn về hạnh phúc vị lai trước khi lý tưởng đó được in rõ ràng trong chính thần trí

của bạn với một sự minh bạch và sáng sủa hoàn toàn, điều này chỉ đạt được bằng cách định trí mà thôi.

Như một dòng suối trong vạt chảy từ dưới lên khỏi mặt đất, rồi cho những dòng nước mát mẻ của mình chảy vào những con kinh đào ngay đường thẳng lối; tinh thần khi thoát ra khỏi con người thì ban rải tình thương và ân lành qua những lý tưởng, mà sự định trí đã ghi chặt, làm cho chúng trở thành thường trực trong tư tưởng.

Nếu bạn là người chí nguyện tây phương, tôi khuyên bạn nên tránh những phép luyện hơi thở đã chỉ dạy trong nhiều cuốn sách nói về định trí. Những phép đó nguy hiểm và nếu không có một người hướng dẫn đủ tài năng, chúng làm hại bạn hơn là giúp ích. Bạn sẽ tiến tới nhiều hơn, nếu bạn luôn luôn tưởng đến hình ảnh một nhân loại lý tưởng, bạn say mê lý tưởng đó và loại ra mọi tư tưởng thấp hèn, còn tốt hơn tập luyện hằng năm những phương pháp luyện hơi thở mà không có một lý tưởng nào cả.

QUI LUẬT V

Các bạn hãy tập suy nghĩ cho minh bạch.

Sau khi biết giá trị của sự định trí, bạn phải luyện cho trí bạn luôn luôn suy nghĩ cho minh bạch và quả quyết về mọi đề tài được trưng bày trước sự chú ý của bạn. Bạn hãy loại trừ những dòng tư tưởng mập mờ, không chín

chấn, chỉ được phác họa nửa chừng và bị bỏ lơ lửng không kết luận. Chẳng bao lâu, bạn sẽ thấy bạn có nhiều tư tưởng mà bạn không ngờ. Một trong những phương diện tốt nhất để đi đến cách làm cho trí hóa sáng suốt là học toán.

Do sự định trí, bạn đã phát triển năng lực tập trung tư tưởng vào một lý tưởng nhất định và giữ cho trí ở đó một cách vững vàng, không để cho nó bị quấy rối bởi những hình ảnh khác hoặc bởi những cảm xúc thay đổi liên liên. Dĩ nhiên, lý tưởng của bạn là phụng sự nhân loại. Rất nhiều Chon Sư của Quần Tiên Hội đã tuyên bố rằng học toán là phương pháp tốt nhất và cần thiết để hiểu những vấn đề cao thâm nhất của huyền bí học, thí dụ sự liên quan giữa những sự tiến hóa, giữa những mãnh lực vật chất, giữa những giống dân và những quốc gia trong những chu kỳ tiến hóa, những toán thiên văn học dùng làm căn bản cho những suy luận vô tư của khoa chiêm tinh, giá trị những số tượng trưng, tên những vị thần, ý nghĩa của chúng nó, sức mạnh của chúng nó và sự liên quan của những tên ấy với những nguyên tố hóa học, những định luật vật lý và những sự biến đổi tâm thức của đức Thượng Đế.

Đặc biệt là Chon Sư Pythagore, Ngài bắt các đệ tử của Ngài phải có trí thông minh rõ ràng, hết sức sáng suốt, chỉ có học toán mới cho ta được điều đó mà thôi. Các đệ tử Ngài học đại số, lượng giác học, hình học phẳng (bình diện), hình học không gian và thiên văn học. Những khoa toán học cũng rất cần để hiểu các Sư Phụ Sérapis, Althotos, Astrologos, Trithémus, Khémi và vị đại sư của

khoa canh nông là đức Triptolème, và các đệ tử của các Ngài đều học khoa đó. Thật là thú vị, mà ghi chú, tuy Chon Sư Hilarion không hoàn toàn bắt buộc học trò Ngài phải là những nhà toán học, nhưng theo lời truyền lại, khi còn là một thanh niên trẻ tuổi, Ngài là một nhà toán học giỏi nhất Âu Châu, lúc Ngài đầu thai ở đó vào thế kỷ thứ 19.

QUI LUẬT VI

Các bạn hãy phụng sự lý tưởng tùy theo tính chất và trình độ của mình.

Một vài thí sinh có bản tánh hiền hậu dịu dàng, yêu mến, nhưng thiếu học thức, có thể bị nản lòng khi đọc những qui luật kể ra trước đây. Họ có thể thấy những kỷ luật quá nghiêm khắc. Vậy họ hãy nhận định rằng trên đường phụng sự có nhiều lý tưởng khác nhau, các tính chất sai biệt đều có thể được sử dụng. Tha thiết muốn phụng sự nhân loại là điều quan trọng hơn là làm một nhà toán học đại tài mà không có lý tưởng. Trong những giai đoạn đầu, đời sống của người đệ tử, có lẽ trong nhiều kiếp của y nữa, những năng khiếu mà y có, dù lớn hay nhỏ, không bao giờ lại không được các Chon Sư minh triết dùng tới, nhưng nhờ tình bác ái mà người đệ tử được thấu nhận, được dùng để phụng sự thiên cơ, cũng sẽ khiến y nảy sinh ý muốn đạt được những năng khiếu mới mẻ để phụng sự, muốn có những năng khiếu đó phải hiểu biết

toán học là điều thiết yếu. Vậy nói đến tâm hồn bác ái của bạn, đừng chán nản, nếu bạn không phải là nhà toán học. Đúng ngày giờ thì tài năng cần thiết sẽ đến với bạn.

Sự phát triển trí thức và lòng bác ái thâm sâu, là hai con đường cùng dẫn đến một mục đích. Chúng đi song song nhau, cả hai đều phải được theo đuổi trong một lúc, lòng bác ái không trí thức giống như gió thổi trong sa mạc, nhưng trí thức mà không tình bác ái thì khô khan, không nảy sinh được gì cả, cả hai hợp lại thì thành minh triết, và trong sự biểu lộ, minh triết cũng là cách phản chiếu lên cho điều hòa những lý tưởng dùng để thực hiện hạnh phúc của cả một loạt mục tiêu thiêng liêng. Riêng đối với Quần Tiên Hội, các loại mục tiêu thiêng liêng này gồm cả tổng số gia đình nhân loại.

Bất cứ vị Chơn Sư nào của Quần Tiên Hội, khi bước qua ngưỡng cửa hy sinh tuyệt đối, đều đã thệ nguyện như sau:

"Tôi thệ nguyện cho đến ngày cuối cùng của cuộc đại tuần hoàn này, không bao giờ tôi bỏ rơi nhân loại, không bao giờ tôi ngưng tạo thành những quan niệm lý tưởng để cải thiện loài người, tôi sẽ dạy cho họ những bài học cần thiết để họ tiến hóa, tôi sẽ giúp họ gánh vác những nghiệp quả nặng nề của họ, và tôi sẽ làm cho những nguyện vọng của họ được mạnh mẽ thêm ở tất cả những giai đoạn phát triển. Tôi cũng thệ nguyện ban rải không ngừng vào tâm họ những cảm tình thương yêu, thỉnh thoảng tôi sẽ cùng dự với họ vào những công việc mà họ

cho là quan hệ, theo trạng thái nhu cầu của họ. Cho đến khi người cuối cùng hoàn thành được sự thực hiện bản chất thực sự của y, tôi sẽ không bao giờ bỏ rơi y. Tôi sẽ không nhập niết bàn khi còn một người huynh đệ của tôi cần đến sự giúp đỡ của tôi."

Dĩ nhiên, một người đệ tử hãy còn ở giai đoạn ban sơ, thì không thể thế nguyện như vậy được, nhưng bạn hãy tập trung tư tưởng vào quan niệm này, khi bạn cố gắng tự biến cải thành một dụng cụ hoàn toàn, để Chơn Ngã sử dụng trong cảnh giới của phàm ngã.

QUI LUẬT VII

Các bạn chó lưng chừng.

Đây là một định luật nghiêm khắc, bất di bất dịch, trong đời sống huyền bí của người phụng sự: khi bạn vừa tự hiến dâng để phục vụ, thì tất cả mọi sở trường, sở đoản của bạn và của toàn thể nhân loại, đều đứng lên trong lương tâm bạn, để quấy nhiễu và thử thách bạn cả ngàn cách. Chúng quấy nhiễu bạn, làm bạn bê trễ trong những nhiệm vụ mà lý tưởng mới của bạn bắt buộc phải làm. Những thú vui khác nhau, sự hấp dẫn sẽ tự hiến dâng cho bạn, để cám dỗ bạn, làm cho bạn quên tự chủ. Còn có những sự quấy nhiễu tế nhị hơn, những bốn phận kém quan hệ; như những lối xã giao đẹp đẽ, những quan

niệm về điều thiện, điều ác của những người xung quanh, tất cả những cách thông thường để xem xét mọi vấn đề về đời sống xưa nay vẫn thích hợp với những sự tiến tới của bạn. Bây giờ bạn phải đánh giá lại tất cả những giá trị đó, và phải từ bỏ một vài thứ, có lẽ là một số lớn.

Nếu bạn có ý hăng hái muốn phụng sự nhân loại, bạn sẽ thu ngắn những giai đoạn tiến hóa của mình, để tiến tới một trạng thái tự chủ và tự do tinh thần khác hẳn trạng thái của người thường, vì bạn không còn là một người thường nữa, từ khi bạn khấn nguyện trang nghiêm. Bây giờ bạn ở trong tình trạng của đức Arjuna khi Ngài bắt đầu tập luyện như trong kinh Bhagavad Gita đã mô tả. Bắt đầu từ lúc này, và trong một thời gian, nếu bạn không dứt khoát, nếu bạn theo một nhiệm vụ hay một lý tưởng nào khác với nhiệm vụ hay lý tưởng mà bạn đã nguyện hy sinh đời mình, thì thật là nguy hại cho bạn. Không phải bạn chỉ bị quyến rũ làm những điều không dứt khoát về những thú vui mà thôi, còn những mối lo ngại, thù ghét, chúng là di sản của dĩ vãng bạn, sẽ nổi dậy từ trong những miền tối tăm và sẽ hình thành cụ thể, chúng dọa nạt rằng bạn sẽ bị đau khổ, nghèo nàn, và có lẽ sẽ bị ô danh, nhơ nhuốc, bị cô đơn và chịu nhiều sự cực khổ khác; chúng làm cho phàm nhon bạn ghê tởm.

Tất cả những sự quyến rũ và dọa nạt ấy nổi lên từ thượng trí bạn, thể này được cấu thành bởi tất cả những việc đã xảy ra và những kỷ niệm gom góp lại từ khi bạn tiến trên con đường tiến hóa của nhân loại; thể thượng trí này giống như nơi chứa chấp những kinh nghiệm cả ngàn

năm của chúng ta. Toàn thể những sự đe dọa và quấy rủ ấy hợp lại gọi là "Những vị thủ môn".⁷ Bạn sẽ phải đương đầu và chiến thắng trước khi có thể vào trong linh điện của chơn giác. Sự thắng trận này có thể đòi hỏi bạn phải mất nhiều năm, hay có thể mất nhiều kiếp trọn vẹn nữa, nó cũng có thể chỉ đòi hỏi một giây đồng hồ thôi; nhưng điều rất cần thiết là bạn phải chiến thắng sự thử thách này, để có thể được thâu nhận vào Quần Tiên Hội của những vị phụng sự nhân loại.

Do đó, bạn chớ nên ngã lòng nản chí, nhất là bạn đừng nghĩ rằng khi nhiệm vụ này chưa được hoàn tất, thì bạn chưa có thể hữu ích cho nhân loại. Kể từ lúc bạn tự hiến dâng, bạn đã thành một người phụ tá quý báu và bạn có thể giúp cho người đời những việc tốt đẹp trong tất cả thời gian bạn chiến đấu nơi nội tâm.

Vậy, bạn phải nhất quyết không bao giờ làm những việc lung chùng. Không bao giờ bạn cho phép sợ hãi, hay những cuộc vui làm cho bạn đi sai hướng. Bạn hãy hoàn toàn tập trung tư tưởng vào việc của bạn đang làm.

Bạn đừng bao giờ để cho những hình ảnh giác quan đứng giữa mà ngăn cách ánh sáng thiêng liêng với ánh sáng nơi bạn.

Để tự giúp trong khi bạn chiến đấu, bạn có thể dùng thể thức cung hiến dưới đây:

---

⁷ *Gardiens on seuil.*

"Hỡi Đấng chúa tể tối cao của đời sống, Ngài ngự nơi tôi và tạo tác trong thế giới loài người qua trung gian của tôi, Ngài hãy cho ánh sáng cao cả nơi Ngài chiếu rọi lý tưởng phụng sự nhân loại mà tôi đã tận tâm phục vụ. Xin Ngài đừng cho sự tối tăm nào đến làm mờ ám lý tưởng đó. Xét những nhu cầu hiện tại của nhân loại, xin Ngài hãy tạo ra xung quanh tôi những trường hợp thuận tiện nhất cho sự phục vụ hữu ích của tôi, dù những trường hợp ấy là sự giàu có hay sự nghèo nàn; tật bệnh hay sức khoẻ, vinh quang hay ô nhục, sự cô đơn hay tình bằng hữu dịu dàng, sự hoạt động nồng nhiệt hay là bề ngoài xem như bất động. Tôi muốn làm một kẻ phụng sự nhân loại, và tôi quyết định để cho Ngài hiện đang ngự nơi tôi, phát triển và uốn nắn tôi nơi nội tâm, để tôi có thể làm tròn sứ mạng, xin Ngài thu nhận và sử dụng tôi."

QUI LUẬT VIII

Các bạn hãy chăm chỉ nhận xét đời sống ở chung quanh có liên quan đến mình và hãy cố gắng hiểu sự huyền diệu của nó.

Khi bạn tiến tới qui luật này, bạn hãy trịnh trọng đi sâu vào đời sống huyền bí. Bây giờ, bạn phải phát triển hai khía cạnh của sự quan sát thời gian. Bạn phải tập có thói quen xem những việc xảy ra hàng ngày như là phần tử của một thời đại gồm có hàng ngàn năm trôi qua của

dòng tiến hóa của nhân loại. Bạn hãy cố gắng nghĩ đời sống theo quan niệm là một giai đoạn kéo dài hàng chục ngàn năm, đồng thời cũng coi nó theo quan niệm của công việc hàng ngày của bạn, mà không để cho viễn ảnh rộng lớn của mình làm thiệt hại đến sự làm tròn bổn phận cấp thời. Trước tầm mắt mở rộng, bạn phải thoát ra khỏi những sự cảm xúc cá nhân, những thành kiến, những sự ưa thích riêng tư. Hiển nhiên, nhà huyền bí học là một người hoạt động. Bạn sẽ sống giữa loài người và làm việc hăng hái như những người có một quan niệm còn bị hạn chế. Bạn phải xem sự tàn phá hay sự tạo lập một quốc gia, mặc dầu quốc gia ấy ra sao, hay hình thức bề ngoài của một tôn giáo, dù tôn giáo ấy thế nào, như là một phần tử của cơ tiến hóa đã được tính toán suy gẫm kỹ càng và hoàn toàn không có một khuyết điểm nào cả.

Bạn cũng sẽ biết những nỗi băn khoăn của tinh thần rất thường có trong đời sống hằng ngày, kêu gọi nơi ta ngọn lửa cháy lên và thúc đẩy nhân loại tiến đến những trình độ cao siêu. Không một đám mây nào có thể làm lu mờ được hình ảnh vinh quang về sự toàn thiện của thiên cơ. Với cặp mắt bình tĩnh của Chơn Thần ngự nơi bạn, bạn phải nhìn ngắm những thế kỷ và cả hàng vạn năm nữa, nếu bạn có một đức tin đầy đủ thì trực giác của bạn sẽ tiết lộ cho bạn thấy ý nghĩa thực sự, của những phong trào chiến tranh và hòa bình, sự thịnh suy, bĩ thối của những quốc gia, những giai cấp, quan niệm lý tưởng mà chúng tượng trưng. Nếu có sự hiểu biết như thế, thì bạn không thể có những thành kiến, vì bạn đứng về phương diện

vĩnh cửu trường tồn. Bạn phải thương yêu tất cả những con cháu loài người, dù họ ở quốc gia nào, tính khí nào, dù họ nhân đức hay ác độc, cao sang hay nghèo nàn, quý phái hay bình dân, có học thức hay tầm thường, giỏi chữ nghĩa hay ngu si, trí hóa rộng rãi hay eo hẹp, những kẻ vì cầu cạnh hay vì may mắn được giàu sang và những kẻ tử vì đạo, để cho mọi người đều được hưởng hạnh phúc.

Bạn thấy mỗi người đều có một vai trò phải diễn, người ta có thể học những bài học cần thiết ở mỗi giai đoạn tiến hóa. Những lần đầu thai, mỗi người phát triển trước hết cảm giác mình là một người riêng biệt, rồi đến phát triển năng khiếu sử dụng ý thức cá nhân để làm đầy đủ nhiệm vụ của nhân loại trong thiên cơ.

Nhận thấy những điều vừa kể trên đây đều xác thực, bạn không có quyền ở trong trạng thái lười biếng bất động để nói: "Mọi việc đều tốt lành! Mọi việc đều tốt lành! Chủ nhân cái vườn này, tức là thế giới, rất minh triết. Ngài không cần đến sự giúp đỡ của tôi. Tôi không có một nhiệm vụ nào trong những công tác nặng nhọc của nhân loại." Nếu bạn hành động như thế, sự hiểu biết của bạn về những chuyện cao siêu sẽ bị tiêu tan đi một cách nhanh chóng, đời sống của bạn sẽ trở thành vô nghĩa và có lẽ một sự hoài nghi trơ trẽn sẽ thay thế cho quan niệm cao thượng xưa kia của bạn.

Bạn là một cây nhỏ trong mảnh vườn cây rộng lớn mênh mông, và nếu bạn từ khước vai trò mà bạn phải đóng với những bông hoa khác, bạn sẽ bị khô héo mau lẹ

và vẻ đẹp của bạn sẽ tàn phai. Luôn luôn, bạn sẽ phải lo giải quyết những việc nhỏ nhặt và bày tỏ thái độ rõ ràng trong những cuộc tranh biện không quan hệ: "Bạn phải làm việc như những kẻ có tham vọng làm việc vậy" (Ánh Sáng trên Đường Đạo). Tuy nhiên, bạn phải giữ cho thật cách biệt hai trạng thái yếu tố thời gian là nhãn trường tổng quát rộng lớn và sự thấy những sự nhu cầu khẩn cấp hiện thời.

Cổ nhân tượng trưng Hermès bằng một bức tượng có hai thân hình; một thiếu nhi và một ông lão: có nghĩa là trong sự giản dị và đức tin, minh triết rất ngây thơ, nhưng do những sự kinh nghiệm chông chất từ vô số thời đại, thì minh triết rất cổ kính. Cùng một lúc, bức tượng này chỉ dẫn hai quan niệm cuộc đời mà tôi nói trước đây.

Vậy trong qui luật VIII, người ta bảo bạn thận trọng sự nhận xét đời sống chung quanh bạn.

Như thế có nghĩa là bạn phải nhận xét đời sống mà không kiêu mạn, hay khoe khoang, không tham vọng cá nhân, không phô trương, không giả bộ khiêm nhượng, hay không có một dấu vết nào của tư tưởng cá nhân riêng rẽ. Bây giờ bạn là một huynh đệ trẻ trung, đã tự hiến dâng và được thâm nhận với danh nghĩa ấy; bạn vẫn là một với đời sống của cả nhân loại. Nếu bạn tiếp xúc với Quần Tiên Hội, bạn phải tránh mọi tư tưởng chia rẽ.

Bạn sẽ bị thử thách luôn luôn về qui luật này, trong khi bạn dự phần vào đời sống xã hội xung quanh

bạn. Bạn đang sống trong đời mạt pháp Ka-li du- ga (Kali Yuga), và nét đặc biệt của thời đại này là sự đấu tranh gay gắt quyết liệt ở cõi đời vật chất. Không những chỉ có những xung đột giữa những giống dân về lý tưởng của họ mà thôi, điều này đưa đến những trận đại chiến, nhưng còn có những xung đột ở trong tiểu kiếp của đại kiếp Ka-li du-ga nữa. Trong mỗi quốc gia, có những sự bất hòa luôn luôn tăng trưởng giữa tư bản và lao động, giữa quân chủ chuyên chế và dân chủ, giữa những thanh niên và các bô lão, giữa nam giới và nữ giới, giữa sự vô trật tự và sự tôn trọng pháp luật.

Trong phạm vi tôn giáo cũng vậy, những sự bất đồng ý kiến ngự trị nơi đây, giữa những người theo tự do chủ nghĩa và những người bảo thủ, kẻ tôn trọng hệ thống đẳng cấp và kẻ theo cá nhân chủ nghĩa, kẻ theo tôn giáo chính tông và kẻ theo tà thuyết dị đoan, kẻ thờ thần minh được nhân cách hóa và kẻ thờ đại đồng chủ nghĩa, những người theo hình thức chủ nghĩa và những người chủ trương bài phá thánh tượng, những người theo tín điều và những nhà tự do tư tưởng.

Bạn phải giải thoát khỏi mọi thành kiến, bạn hãy nhận định rõ ràng: tất cả mọi hoạt động nói trên, đều thiêng liêng tốt lành. Chúng tượng trưng sự chiến đấu vô tận của những vị địch thủ trong vũ trụ, đó là Brahma, Đấng sáng tạo, Vishnou, Đấng bảo tồn và Shiva, Đấng phá hủy. Muốn gìn giữ sự biểu lộ, đời sống duy nhất của vũ trụ, tự hiện ra dưới ba trạng thái. Mỗi trạng thái này đều cần thiết cho hai trạng thái kia, và tất cả ba trạng thái đều

cần thiết cho sự tiến hóa của con người. Các Chơn Sư và đệ tử của Quần Tiên Hội hoạt động trong ba cách đó.

Rồi người ta cũng sẽ hỏi bạn và bạn phải lựa chọn tùy theo tính khí mình, bạn có thể giúp đỡ nhân loại một cách đặc lực nhất trong hình thức của năng lực nào:

Những sự tương đồng về từ điển lực sinh ra, bởi bạn ra đời trong một quốc gia riêng biệt, khiến bạn sẽ có khuynh hướng ưu đãi quốc gia ấy và quyền lợi của nó hơn là quyền lợi của toàn thể nhân loại. Lẽ cố nhiên có lòng ái quốc như vậy rất hữu ích, khi người ta ở giai đoạn tiến hóa trung bình. Điều này hoàn toàn cần thiết cho sự phát triển cao cả và trọn vẹn của phạm ngã. Đó là nguồn gốc của những hành vi cao thượng, sự hy sinh, và nếu những nguyện vọng quốc gia đó thuộc về một loại cao thượng, thì toàn thể công dân của quốc gia ấy sẽ do lòng yêu nước mà được ban phước lành.

Trái lại, nếu bạn đã tiến đến điểm tiến hóa, nơi đó mọi sự ràng buộc bị cắt đứt, bạn phải thương yêu và hiểu biết toàn thể nhân loại. Bạn phải làm việc cho lý tưởng mà bạn cho là cao thượng và chơn chánh nhất, dù lý tưởng đó hiện ra nơi nào.

Muốn phát triển năng lực tìm hạnh phúc cho toàn thể nhân loại, không để cho mình bị ảnh hưởng bởi những ưa thích riêng tư về quốc gia, bạn phải đọc và học bộ "Giáo Lý Bí Truyền" (La Doctrine Secrète) của H.P. Blavatsky. Hơn mọi cuốn sách nào khác viết bằng Anh

ngũ, bộ sách này sẽ khiến bạn thành một nhà tư tưởng có tầm mắt rộng rãi bao quát cả thế giới và một nhà nhận xét sáng suốt về đời sống nhân loại.

Bạn cũng sẽ có khuynh hướng, dựa vào những cuộc tranh luận về tôn giáo của thời đại bạn. Tánh khí bạn sẽ thúc đẩy bạn tha thiết với một hình thức tôn giáo riêng biệt, và có những thành kiến với những tín ngưỡng khác. Nếu bạn có bản tính của một nhà tự do tư tưởng và bạn nghĩ rằng sự tự do quyết định cá nhân là cần thiết cho sự tiến hóa thực sự, lẽ dĩ nhiên bạn sẽ phản đối mãnh liệt những tín điều và tín ngưỡng của khoa thần học, bạn sẽ ghét lễ nghi và những sáo ngữ sùng bái, bạn sẽ xem giáo đoàn tăng lữ, nhất là khi họ hợp tác với uy quyền thế gian, như một mối nguy hại và sẽ xem các thầy tu như những kẻ thù địch của đời sống tinh thần của con người. Nếu bạn có bản tính bảo thủ, bạn sẽ xem đoàn tăng lữ ấy như là nòng cốt chính để nâng đỡ đời sống tình cảm của xã hội. Bạn sẽ xem nhân loại như một ấu nhi không thể tự cai quản lấy mình và bao giờ cũng cần phải được ru ngủ bởi những chuyện thần tiên. Bạn sẽ có thiện cảm với giáo đoàn tăng lữ khi họ lãnh đạo quần chúng. Nếu họ dùng uy lực ấy để thực hiện những mục đích chính trị, bạn sẽ không thấy gì là nguy hại hay là mâu thuẫn với những quyền lợi cao cả của nhân loại. Bạn sẽ ủng hộ chính thể hệ thống và lẽ dĩ nhiên bạn sẽ có ít cảm tình với những chế độ dân chủ. Bạn sẽ xem chúng như những bọt nước nổi lên trên mặt biển bị xao động, biển người này do dân chúng vô học và không bị kiềm chế tạo ra.

Ngoài ra bạn có thể là một người có lý tưởng thần bí, hiến dâng hồn nhiên những làn sóng của sự hết lòng sùng bái cho một cá nhân mà bạn xem như một Đấng cứu thế, bạn tìm thấy sự an lạc trong sự sùng bái và thờ phụng vị này. Trường hợp đó bạn sẽ có xu hướng tự để bị lôi cuốn trong một sự quay cuồng của đảng phái và sự tin nhảm dị đoan, vì một lý tưởng được cá nhân hóa. Bạn sẽ yêu mến cái biểu tượng như thế, không chắc bạn đã tìm hiểu ý nghĩa về triết học mà biểu tượng này chứa đựng vì một sự phân biệt, như vậy bạn sẽ phá hủy nguồn vui và lòng thỏa mãn do sự thờ phụng một lý tưởng được nhân cách hóa gây nên. Những ước vọng đạo đức của bạn sẽ được thỏa mãn, khi bạn đã tôn thờ đức Jésum, đức Shakyamuni, đức Krishna hay đức Maitreya. "Khuyh hướng thờ phụng cá nhân, cũng là điếm đặc biệt của nhiều sinh viên, họ tưởng có thể đến gần những Chon Sư trong Quân Tiên Hội và được các Ngài rủ lòng thương bằng cách quì lạy hay có những thái độ xu phụng đối với Ngài."

Một Chon Sư minh triết không bao giờ ưa sự nịnh bợ, hay thích những kẻ thường tố cáo người khác. Ngài có thể dung thứ, nếu điều ấy có thể là một lý tưởng thật sự đối với một vài người nam hay nữ ít tiến hóa, ưa cảm xúc, như thế cũng nhiều lắm rồi. Sự ngu tín không phải là lòng sùng đạo chon chánh.

Qui tắc này viết cho người chí nguyện thực sự, y phải vượt lên, cao hơn ba hình thức của đời sống tôn giáo, là tự do tư tưởng, chánh thống bảo thủ và lý tưởng thần bí.

Mỗi hình thức này đều có lý do tồn tại của nó và làm một nhiệm vụ quan hệ trong sự phát triển tinh thần của con người. Cố nhiên, bạn cần phải làm việc trong phạm vi tôn giáo như bạn đã làm trong phạm vi chính trị, nhưng khi ấy, bạn phải làm việc mà không có chút tư tưởng tự cao tự đại, chia rẽ nào. Bạn phải hiểu mọi lý tưởng đều có thật, có thể là nguồn gốc của sự cao thượng, thật ra, mỗi lý tưởng tự nó chẳng có gì cao thượng cả. Chỉ có lòng thành thật duy nhất của kẻ nào mang lý tưởng đó hòa vào đời sống của mình, mới làm cho lý tưởng đó cao thượng mà thôi.

Bạn hãy nhìn sự chiến đấu giữa tư bản và lao động một cách không thiên vị, nên nhớ rằng sự ích kỷ của kẻ nghèo, không bao giờ lại cao thượng hơn sự ích kỷ của người giàu, những Chon Sư minh triết không bao giờ đánh giá một người tùy theo số tiền mà y có, hay tùy theo vai trò của y trong đời sống công cộng. Các Chon Sư phán xét giá trị một người, tùy theo lối y cư xử với đồng loại, mặc dầu địa vị xã hội của y ra sao, và tùy theo cách y làm đầy đủ bốn phận do địa vị buộc y phải làm. Một Chon Sư có thể yêu mến một người theo xã hội chủ nghĩa, ưa khuấy rối và y bị thúc đẩy hành động như vậy, vì y muốn giúp đỡ những người bị hiếp đáp; nhưng chúng ta có thể chắc chắn Ngài không sao có thiện cảm được với yếu tố rất thường ở những kẻ truyền bá chủ nghĩa xã hội: nó thúc đẩy họ hoạt động, vì họ thèm muốn những lâu đài của kẻ xóm giềng, họ thèm muốn mọi dấu hiệu khác của sự giàu sang. Một Chon Sư có thể yêu mến một nhà tư bản, vì y tự coi mình như người quản lý gia sản của y và thành thật

muốn dùng những tài nguyên của mình để giáo dục và cải thiện nhân loại; nhưng chắc chắn Ngài không ưa sự phô trương bố thí những món tiền to lớn cho những công cuộc phước thiện, vì họ bị thúc đẩy bởi tật khoe khoang và ý muốn bành trướng ảnh hưởng cá nhân của họ.

Khi xem xét đời sống nhân loại, bạn hãy nhớ rằng, bất cứ lúc nào, chỉ duy có tinh thần, nó làm linh động tất cả mà thôi. Nghèo nàn về của cải ở thế gian không phải là một đức hạnh, cũng như sự giàu có cũng không phải là một tật xấu. Đối với nhà huyền bí học, sự thanh bần là có tư tưởng "bất chiếm hữu", dứt bỏ, mặc dầu địa vị giàu sang đến đâu, và cũng là sự hiểu biết rõ ràng rằng tất cả những thứ gì mà bạn đang cầm trong tay, đều thuộc về toàn thể nhân loại và phải được dùng để phụng sự loài người.

Bạn nhìn những sự tranh đấu giữa nam và nữ giới, giữa thanh niên và bô lão, giữa những nhà lý tưởng ưa nhớ lại quá khứ và những nhà tiên phong của những thời đại vị lai, với một cách vô tư. Bạn hãy yêu mến tất cả họ và vun trồng lòng thiện cảm của bạn đối với những lý tưởng riêng biệt của họ, phải cố gắng mà hiểu thấu phương cách của mỗi người quan niệm đời sống.

QUI LUẬT IX

Các bạn hãy lãnh đạm với những vật ở ngoại giới.

Các bạn hãy chú ý qui luật này không bắt buộc bạn phải phát triển nơi mình sự thù ghét những đồ vật ở ngoại giới. Nó không phải là một đức tánh, chúng ta ở tây phương gọi là tu khổ hạnh. Để tuân theo qui luật này, bạn phải phát triển nơi mình năng khiếu hành động, tùy theo sự đòi hỏi của bốn phận hàng ngày, không nghĩ đến sự ban thưởng, không lùi bước trước những sự đau khổ, chúng có thể là nghiệp quả do hành động của bạn. Luôn luôn hành động theo cách này là đã phát triển sự lãnh đạm thực sự đối với những đồ vật ở ngoại giới. Trong thế giới của kinh nghiệm giác quan, những sự vui, buồn là cần thiết. Trong kinh Gita, người ta gọi chúng là những sự tiếp xúc của giác quan. Vì vô thường, nên chúng đến rồi ra đi. Tự chúng, chúng không có tính cách một đức hạnh hay một tật xấu. Con đường chọn chánh của người đệ tử không phải là chọn vui này, mà bỏ buồn kia, mà phải chấp nhận cả hai thứ như bạn chấp nhận những hiện tượng khác của thiên nhiên như mưa, nắng, v.v... Khi bạn tiến đến điểm nơi đó bạn có thể sống thích hợp với lý tưởng mình và không bị những thú vui hay những đau khổ ảnh hưởng đến, lúc đó bạn đã làm chủ được qui luật IX này.

Tuy nhiên bạn phải nhận định kỹ, trong đời bạn, sống với tư cách người đệ tử, bạn sẽ không tự giải thoát ra

khỏi những nỗi vui buồn đâu. Bạn sẽ cảm thông cả vui lẫn buồn, nhưng thái độ của bạn đối với những cảm xúc ấy khác biệt hoàn toàn với thái độ người thường.

Bạn cũng nên biết những sự vật ngoại giới cũng có bốn cảnh giới của những trạng thái tâm thức bạn, vì vậy bạn phải lãnh đạm với nhiều sự vui buồn của đời sống, dù ở trong những cảnh hồng trần thấp hay cao, ở cõi dục vọng (trung giới), hay ở thiên đàng. Lý tưởng phụng sự nhân loại của bạn phải được áp dụng ở những cảnh giới đó.

Lẽ cố nhiên sự lãnh đạm mà ta nói đây là sự lãnh đạm đối với những nỗi vui buồn riêng tư của bạn, chớ không phải sự lãnh đạm đối với nỗi vui buồn của nhân loại mà bạn phụng sự.

Muốn tiến hóa đến sự lãnh đạm này, bạn phải đánh giá giác quan mình một cách đúng đắn, đừng thêm hay bớt sự quan trọng của nó. Hiện nay khoa học và triết lý tây phương trở nên duy vật đến nỗi sự thí nghiệm giác quan dựa theo kinh nghiệm, không có lý luận nào lãnh một vai tòng quan trọng vượt quá mức, nếu so sánh với giá trị thực sự của nó. Tuy vậy, bạn cũng nên nhớ sự thí nghiệm ấy có một giá trị lớn lao và nó giúp đỡ rất nhiều trong việc giáo dục con người về vũ trụ. Trong đời sống huyền bí của bạn là một kẻ phụng sự, khi người ta bảo bạn phải chinh phục giác quan, bạn phải hiểu rõ rằng nhiệm vụ của bạn là phải tự giải thoát ra khỏi sự đánh giá quá cao vừa nói trên. Thỉnh thoảng bạn nên từ bỏ những thú vui

của giác quan, tuy nhiên, bạn chớ nên xem sự từ bỏ này tự nó là một đức hạnh đặc biệt. Nói tóm lại, đó chỉ là phương tiện dẫn đến cứu cánh, chớ không phải đó chính là cứu cánh. Sự tự chủ đòi hỏi Chơn Ngã phải ngự trị giác quan, nó không có nghĩa là bạn đừng làm tổn phạm mình, vì sợ thú vui giác quan.

QUI LUẬT X

Các bạn hãy đến gần các Chơn Sư.

Khi bạn là người đệ tử, đã thực hành những qui luật trên đây, thì tinh thần bạn sẽ sẵn sàng thừa nhận ý nghĩ rằng bạn không phải là người cao cả nhất, trong những người nắm giữ sự hiểu biết của loài người; phía trên bạn, còn có những Đấng cao cả, những người mà thần trí dũng mãnh, thật là những kho tàng của khoa học, triết học, của sự hiểu biết những qui luật về đời sống; sự hiểu biết này vượt khỏi sự hiểu biết của bạn đến mức, nếu đem ra so sánh thì những sự hiểu biết của bạn giống như những ngọn nến bên cạnh một ngọn đại hải đăng. Ngoài ra, bạn phải phát triển trong lòng mình một tánh khiêm nhượng, nó chỉ rõ cho bạn thấy lòng ích kỷ làm mờ tối những cảm tình bác ái, từ bi của bạn biết bao; chúng chỉ là những bóng lu mờ của lý tưởng chói sáng rực rỡ, của sự thiện cảm hoàn toàn mà bạn đang mang trong lòng. Thiết tưởng, không khó khăn gì để cho bạn biết được những trung tâm điểm

vĩ đại của khoa học, và từ bi ấy cũng sống trong thế giới loài người. Bạn sẽ không còn phản đối những danh từ: Chon Sư minh triết, Sư Trưởng của khoa học, Chon Sư từ ái, áp dụng cho những Vị bạn đang cộng tác, các Ngài điển hình hoàn toàn cho mục đích mà bạn bắt đầu hiến dâng đời bạn cho nó.

Bạn hãy để tôi nhắc lại một đoạn trong bức thư của H. P. Blavatsky: "Chắc chắn tai họa sẽ tới cho những kẻ nào phủ nhận đời sống hồng trần của các Chon Sư minh triết và đặt các Ngài lên trên nhân loại rồi thờ phượng các Ngài."

Chúng ta đến gần các Chon Sư bằng cách nào: Bằng cách tuân theo 9 qui luật nói trên, ngoài ra, phải nhận định rằng, khi các bạn càng phát triển một quan niệm đặc biệt về một khía cạnh tiến hóa của nhân loại; khi các bạn càng cố gắng để thực hiện nó ở ngoại giới, lẽ tất nhiên, các bạn càng được vị Chon Sư có lý tưởng gần nhất với lý tưởng của bạn chú ý tới bạn. Từ ngàn xưa, Ngài đã làm công việc, mà bây giờ bạn mới bắt đầu làm đây. Vị Chon Sư sẽ giúp bạn, sẽ thêm sức cho bạn, sẽ soi sáng bạn và sẽ chỉ cho bạn thấy những nguồn cội của sức mạnh mới mẻ và những phương tiện phải dùng để thực hiện được ý bạn muốn.

Điều này là sự khởi đầu để chuẩn bị cho bạn được điểm đạo lần thứ nhất. Sau mỗi kỳ điểm đạo, thí sinh đều có một sự hiểu biết rộng rãi và sâu xa hơn về những vấn đề nhân loại.

Khi mà bạn tập tuân thủ 9 qui luật đầu tiên, rất có thể, và có lẽ chắc chắn rằng bạn cảm thấy nơi mình những sự giác ngộ khác nhau, đó là những điểm đạo nhỏ, nhưng bây giờ trọn vẹn đời sống của bạn sắp sửa được biến đổi, đến nỗi con người không tự hiến dâng, không sao tưởng tượng được.

Nếu các bạn muốn gần các Chơn Sư, bạn phải có một lòng tin tuyệt đối rằng Đấng chúa tể đời sống ngự trong trái tim của bạn, và do đó Ngài cũng ngự trong trái tim của mọi sinh vật. Tâm thức linh động thực sự, ngự nơi bạn là Đấng tối cao. Ngài tự biểu lộ qua mọi hình thức; nhưng sự hiểu biết này hay là pháp môn của chân lý đại đồng không được là sự tự giác kiêu ngạo. Bạn phải hiểu sự hợp nhất của mình với cái chân lý tối cao này. Tuy vậy, bạn cũng nhận biết rằng, tuy bị thời gian hạn chế, sự hoàn thiện để trở thành vĩnh cửu, cũng tăng trưởng và tiến hóa nữa.

Muốn được Quần Tiên Hội điểm đạo lần thứ nhất thì sự hiểu biết bạn phải có bản chất thiêng liêng, khắng khít hợp nhất với nguồn cội thiêng liêng, vô tận trong thời gian và không gian, cũng chưa đủ; bạn còn phải hiểu ý nghĩa thực sự của Mai Da (Maya), bức màn ảo tưởng và ý thức rằng bạn là thành phần của nguyên lý thiêng liêng, nó cai quản sự sinh tồn vũ trụ hữu hình. Bạn vừa phải anh dũng lao mình vào trong thế giới ảo tưởng và làm việc phù hợp với định luật nhân quả, mà vừa nhận định được lý đạo vô tận vô biên gọi là Tat (Cái Đó, Cela). Bây giờ bạn phải áp dụng một cách có ý thức sự hiểu biết

của mình về những sức mạnh của thiên nhiên bằng cách chỉ dùng trọn vẹn phạm ngã của mình như là một dụng cụ để phục vụ đại nghiệp của vũ trụ mà thôi.

Khi đã đến trình độ này, theo định luật huyền bí, thì vị Chơn Sư minh triết hằng gìn giữ và hộ trì lý tưởng mà bạn lựa chọn sẽ tự biểu lộ một cách thầm kín với bạn như một cộng sự viên và Huynh Trưởng của bạn. Trước hết, bạn phải vượt khỏi và thắng được tật khoe khoang, kiêu ngạo, và bạn sẽ chỉ có một ý muốn duy nhất là phụng sự nhân loại mà thôi. Tôi xin hỏi: bạn có vẻ bề ngoài của một vị thánh nhân, hay sự tượng trưng lý tưởng luân lý theo tập quán mà tôn giáo hay xã hội đương thời chủ trương không? Không nhất định là vậy. Bề ngoài, bạn có thể cho người ta cảm tưởng thánh thiện đó, hay bạn cũng có thể cho người ta cảm tưởng trái ngược lại; cái bóng dáng bề ngoài của những người cộng tác với Quần Tiên Hội không phải là điều đáng kể. Những vị tiên phong và những ngục thất thường có liên quan luôn luôn với nhau. Sự đóng đinh các Đấng cứu thế trên thập tự giá luôn luôn xảy ra. Một vị đại Chơn Sư nói: "Đức hạnh cao thượng nhất luôn luôn ẩn tàng," vì bạn đã quyết định hợp nhất với nhân loại, bạn sẽ lãnh đạm với những tập quán xã hội, nếu chúng đứng lên ngăn cách bạn với công việc bạn làm.

TRUNG ĐOẠN

Hiện giờ chúng ta nhận thấy trong 7 năm bạn đã thực hành sự định trí, luôn luôn tự hiến dâng cả bản thể mình để phụng sự nhân loại. Như vậy, lý tưởng này đã thành một động lực chỉ huy và một yếu tố quyết định của đời bạn.

Bạn được thấu nhận.

Bạn đã thắng được những sự quyến rũ, những trở lực đặt trước phạm ngã bạn, bạn đã thệ nguyện vâng lời đức Thượng Đế ngự trong tâm mình, nguyện theo tiếng nói vô thình mà không đi sai hướng. Tiếng nói này là một thứ nhãn quang tinh thần bên trong, nó khiến bạn phân biệt được điều gì là chơn chánh trong khi làm tròn bốn phận do lý tưởng phụng sự nhân loại của bạn bắt phải làm.

Bạn đã khấn nguyện đời sống thanh bần, nghĩa là bạn không xem một thứ gì là của riêng của cá nhân bạn, nó được xem như riêng biệt với nhân loại, vì cá nhân ấy và tất cả những gì liên hệ đến nó đều đã được hiến dâng tuyệt đối cho lý tưởng phụng sự nhân loại. Bạn đã hy sinh đời bạn và định luật tinh thần đã bắt đầu động tác. Khi khấn nguyện sống thanh bần, bạn đã nhận định rằng những vật sở hữu không phải chỉ là tiền bạc, của cải vật chất mà thôi, cùng những đức hạnh, những sự thành công, những tài năng, những năng bẩm thiên phú, những năng khiếu của bạn, quyền lợi bạn và tất cả những phần thưởng do luật

nhân quả ban cho, vì những cố gắng trong quá khứ của bạn. Bạn đã đặt tất cả những kho tàng này tại những nấc thang của linh điện, và Chon Thần nội tâm ngự trong trái tim tất cả mọi người đã chấp nhận sự cung hiến của bạn. Khi từ bỏ mọi tư tưởng sở hữu riêng tư, bạn đã hợp nhất với Chon Ngã ấy và bạn luôn luôn kết hợp với nó một cách có ý thức.

Bạn đã khấn nguyện trình khiết, nghĩa là bạn đã nhất định xem thân thể mình như một đền thờ của Chon Ngã hằng sống đòi hỏi, nó trong sạch và có thể chấp nhận được trong tất cả những cơ quan, những bộ phận. Bạn đã nhận định, chỉ có cái gì phát sinh từ tâm con người mới có thể làm cho y cao thượng hay hèn hạ, do đó bạn đã quyết định in trên các đối tượng và giữ ở đó một hình hài tương ứng với những nhu cầu càng ngày càng lớn của nhân loại. Với tư cách một người phụng sự, tự hiến dâng để phục vụ đời sống liên tiếp cho nhân loại, bạn không được kiếm cách vượt khỏi giai đoạn mà nơi đó, bạn còn cần có một xác thân, nhưng trái lại, bạn phải giữ xác thân này cho sạch sẽ, tinh khiết, mạnh mẽ, sáng ngời, vô bệnh tật, một dụng cụ hiệu nghiệm và thích ứng với sự phục vụ. Bạn đã nhận mỗi người là một động nhân có trách nhiệm và tự do, y hoàn toàn định đoạt tương lai của chính mình, dù tốt hay xấu. Chân lý này đã giải thoát bạn ra khỏi những thành kiến của những tôn giáo công truyền, với những lý thuyết nhờ cậy người khác đền tội hộ, với những núi Golgotha nơi ngoại giới và những danh từ thiêng liêng một khi xướng lên thì sẽ cứu rỗi được bạn. Không có đấng cứu thế

nào ngoài uy lực linh động của chân lý, bác ái trong tim mỗi người. Những đấng mà người ta đều gọi những đấng cứu thế chỉ là những vị nam hay nữ do lòng bác ái và chân lý mà nhận thức được vạn vật nhứt thể; đời sống vĩnh cửu và trường sinh bất tử. Những giáo lý của các Ngài chỉ có một đường nó đưa bất cứ ai theo nó đến sự cứu rỗi linh hồn, vì ai cũng phải tự mình cứu rỗi lấy mình, bằng cách tự giải thoát ra khỏi những sự cản trở, những ảo tưởng của chính phạm ngã do mình tạo ra. Tuy nhiên tất cả những Đấng cứu thế ấy đều nói: *không ai có thể tự cứu rỗi khi chỉ lo riêng cho cá nhân mình, mà chỉ có thể tự cứu rỗi bằng cách hy sinh đặng cứu rỗi kẻ khác.*

Sự trinh khiết chơn chánh là nhìn những cơ năng sinh dục, năng lực sinh dục và cơ quan sinh dục của mọi người nam nữ với một con mắt tinh khiết và minh bạch, sáng sủa, cũng như khi xem coi sự nảy búp măng của lá hay khi xem đàn ong bay từ bông hoa này sang bông hoa khác, khi xem coi sự bùng nổ của những mầm non hay bất cứ hình thức nào của sự đơm hoa kết trái trên địa cầu.

Các bạn không phải đã sinh ra trong tội lỗi, các bạn cũng không phải đã hoài thai trong sự bất chánh. Nếu những tư tưởng của bạn lành mạnh, cao thượng và thành thực, thì quyền năng sinh hóa của bạn sẽ làm cho sức khỏe của bạn dồi dào, những đứa con do tư tưởng của bạn, do những xúc cảm sinh dục của bạn và do những thể xác của bạn sinh ra cũng sẽ là những đứa con của ánh sáng, thân thể của chúng nó sẽ tráng kiện và tánh tình lại tốt đẹp.

Có lẽ bạn sẽ tự hỏi tại sao tôi đã không đặt lời khẩn nguyện này trong những qui luật. Lý do là vì những vấn đề bắt buộc phải có những lời khẩn nguyện đó chỉ hiện ra trong những giai đoạn khác nhau trong đời sống của người đệ tử mà thôi. Những vấn đề này có thể hiện ra với bạn chính là ngày bạn tự hiến dâng lần đầu tiên.

Chúng có thể hiện ra tất cả cùng một lúc hay cách xa nhau nhiều tháng, nhiều năm. Cũng có thể ngay bây giờ, sau 7 năm thử lòng, chúng mới tiến đến mức của những vấn đề cụ thể và cá nhân mà bạn phải giải đáp và khắc phục. Trinh khiết, không có thói chiếm hữu riêng cho mình, vâng lời Chon Ngã nơi nội tâm, từ nay đó là những điều kiện thiết yếu cho sự tiến bộ vị lai của bạn.

Đến đây, có một vài thử thách đến với nội tâm các bạn. Trong những thử thách này không có gì tế nhị, làm rối lòng bằng những thử thách, sinh ra do sự cần thiết để nuôi sống xác thân, đồng thời vẫn theo đuổi lý tưởng mà bạn đã tự hiến dâng đời mình cho nó. Bạn đã bền chí tìm kiếm nước thiên đàng, quê hương của Chon Ngã trong trái tim của tất cả mọi người, bạn đã thử phát triển sự công bình của nước đó trong khắp nhân loại. Trong sự cố gắng của bạn, bạn đã biểu lộ lòng hăng hái, tánh sốt sắng. Bạn muốn có thể dành tất cả thời giờ của mình cho công việc đó, nhưng bạn tự thấy mình bận rộn về đủ mọi bốn phương đối với gia đình và với những người khác, bạn cảm thấy bạn không có quyền xao lãng và bỏ bê họ.

Trên phương diện này, bạn hữu lý, nhưng tấm lòng tín cẩn thiên ý và thiên cơ chưa đạt được đến mức mà nó sẽ phải đạt, khi bạn càng bền chí trong sự hiến dâng và trong sự phát triển tinh thần thì *"có một định luật tuyệt đối và bất di bất dịch nó muốn mọi nhu cầu của những ai mà bạn phải bảo dưỡng, sẽ được thỏa mãn, mà bạn không cần phải quan tâm đến, bạn cũng không cần phải cố gắng thêm nữa, nếu đời sống của bạn thật đã hiến dâng cho sự phục vụ nhân loại."*

Bạn đừng nghi ngờ gì về điều này. Trước hết, bạn hãy tìm đến nước thiên đàng và sự công bình của nó, rồi tất cả những gì mà phàm nhơn cần dùng để gìn giữ cho năng lực và cho sự hữu ích của phàm nhơn được toàn vẹn sẽ được ban phát rất nhiều cho bạn không chút ngần ngại và thường thường đầy đủ đối với những nhu cầu của bạn. Hoàn cảnh của bạn sẽ luôn luôn có tính cách thích hợp nhất với sự phát triển của bạn và với sự xúc tiến công việc mà bạn tha thiết làm. Bạn hưởng sự phát triển đầy đủ về thể chất, về cảm xúc, về trí thức và về tinh thần, vì điều này cần thiết cho tính cách hữu ích của bạn sau này, được biểu lộ ra càng ngày càng rộng lớn và trọn vẹn.

Bạn đừng lo ngại điều gì, nếu sự hiến dâng của bạn thành thực thì bạn cứ tiếp tục, mấy việc đó sẽ được ban phát thêm cho bạn. Đây không phải là sự đổi chác buôn bán. Bạn không thể cho ra để nhận lại một sự đền bù, mà bạn phải hiến dâng trọn vẹn, không nghĩ đến một lợi lộc nào về sau, nhưng lợi lộc này chắc chắn phải có.

QUI LUẬT XI

Các bạn đừng bao giờ nghĩ đến việc nhận tiền thù lao cho công việc tinh thần của mình.

Qui luật này áp dụng cho các nhân viên Quần Tiên Hội mà chúng ta gọi là những người A-ri-den thuần túy (Purs Aryens). Quần Tiên Hội gồm những vị phụng sự nhân loại, trong nhiều lãnh vực, những quan niệm lý tưởng của những lãnh vực đó khác biệt nhau, hình thức bên ngoài và những thể thức của chúng, tuy những quan điểm đó luôn luôn liên quan đến việc phục vụ nhân loại. Chúng tôi công nhận rằng bạn tha thiết sống cho phù hợp với lý tưởng A-ri-den. Sự tự hiến dâng của bạn sẽ gặp một vài hạn chế và hình như không được đại đồng như trước. Sự hiến dâng ấy sẽ mang hình thức dưới đây: *“Hôm nay, tại nơi này, tôi nhất quyết hiến dâng đời tôi và trọn cá nhân tôi để lo sự phát triển cho nhân loại về phương diện trí thức và tinh thần.”* Bạn ghi chú rằng bạn tự quyết định như vậy, bạn đã bước một bước xa trong đời sống huyền bí. Bạn đã không thể đạt được bước này sớm hơn, vì sẽ thiệt hại cho lòng bác ái của bạn đối với toàn thể vũ trụ, với một ý niệm kiêu hãnh hay ngạo mạn nữa đối với những quan niệm lý tưởng khác về sự tiến hóa của nhân loại, như đối với lãnh vực tiến hóa của thể xác, sự cảm xúc và tâm linh. Hiện nay lòng bác ái của bạn chứng minh với bạn rằng tất cả những quan niệm đều cần thiết, mặc dầu bạn hạn định môi trường hoạt động của bạn để chuyên chú về

những khía cạnh trí thức và tinh thần, bạn cũng nhìn trọn vẹn sự ích lợi và cần thiết của tất cả những quan niệm lý tưởng khác của những vị phụng sự nhân loại. Sau này, lý tưởng của bạn sẽ lại có tính cách đại đồng hơn, nhưng hiện nay, sự hạn chế này là cần thiết. Đó là một định luật bất di bất dịch của khu A-ri-den trong Quần Tiên Hội, bạn phải từ chối tất cả thù lao về công việc tinh thần. Cấm ngặt bạn không được đòi hỏi hay lãnh một số tiền công, tiền lương, lợi lộc, tiền tạ lễ nào, vì bạn đã giúp đỡ hay giáo huấn về tinh thần. Cố nhiên, và chắc chắn người ta sẽ tặng bạn những quà biếu, bạn có thể nhận được những quà đó, nhưng không phải với tinh cách là trả tiền công cho bạn. "Không bao giờ bạn được hỏi xin tiền thưởng hay định giá tiền về những cái gì mà bạn đã cho ra với một sự rộng rãi như những vị đế vương. Những tặng phẩm tinh thần không có giá trị buôn bán. Chúng chỉ thuộc quyền sở hữu của bạn khi bạn còn là người phụng sự cho đời sống đại đồng." Nếu bạn xem chúng như thuộc quyền sở hữu của bạn, hay nếu bạn thử biến đổi chúng thành một nguồn lợi tức, một tài sản có thể thương mại được, một vật gì mà bạn có thể đổi chác lấy một số tiền công, thì bạn sẽ hành động như một người mù quáng, vì điên khùng hay là một kẻ trộm cướp. Nhãn quang tinh thần của bạn sẽ mờ tối, bạn chỉ lặp lại những qui thức chết khô, không hồn, vì sự sống đã bỏ chúng ta mà đi. Một nhà diễn giả lãnh tiền công không thể là người giữ tiếng nhiệm màu linh động. Vì thế cho nên không một Chơn Sư tinh thần nào của dòng giống A-ri-den lại có quyền thu nhận những môn sinh thân cận với Ngài, trước khi sự giác ngộ nơi nội tâm của Ngài mang

lại cho Ngài nghiệp quả tốt lành, do đó Ngài có thể đảm bảo đời sống những đệ tử khi họ theo học với Ngài.

Chắc chắn dịp dạy dỗ kẻ khác sẽ đến với bạn vào lúc thích đáng, nếu bạn lưu tâm gìn giữ ngọn lửa cho việc bạn tự hiến dâng luôn luôn chói sáng để phục vụ, và nếu bạn chiến đấu với những sự cám dỗ của phàm nhân mình. Nếu bạn lưng chừng ở điểm này, bạn sẽ làm chậm trễ sự tiến bộ và sẽ hạn định giá trị của sự hữu ích của mình.

Người ta thường lặp lại đoạn VII, chương X của thánh "Luc" để tha thứ cho những kẻ nhận tiền: "Người thợ xứng đáng với tiền công của nó." Bạn nên đọc 20 đoạn đầu của chương này, bạn hãy tự hỏi có thể nào một lời giáo huấn như vậy lại do Chơn Sư Jésus thốt ra chăng? Hay có lẽ đúng hơn đó hiển nhiên là một câu văn mới của bọn tăng lữ tham lam, thêm vào bản nguyên văn cũ. Không được phép mưu mẹo như thế. Bạn không thể phạm vào định luật này được. Tốt hơn là bạn phải chiến thắng hoàn toàn sự cám dỗ ngay bây giờ và soi tỏ tâm trí bạn về vấn đề này trước khi đi xa hơn.

Dĩ nhiên những qui luật này không áp dụng cho người thường, sự phát triển và sự tiến hóa còn bị phàm ngã chi phối; y chiến đấu trong mọi việc để bành trướng chính cá nhân. Những định luật này chỉ để dành cho những ai theo định luật hy sinh cao thượng hơn và đã hiến đời mình để phục vụ nhân loại. Đó là điều mà bạn đã làm trong 7 năm qua, trong những buổi sáng và chiều, bạn

luyện tập tinh thần. Do đó định luật này hết sức quan trọng đối với bạn, tuy nó không thể áp dụng cho những kẻ khác.

QUI LUẬT XII

Các bạn hãy tránh sự tự thương thân xót phận.

Vấn đề được phân tích trong qui luật XI là thuộc phạm vi những sự chiến đấu của Chơn Ngã nội tâm. Đến đây bạn phải giải quyết một vấn đề tương tự. Thương thân xót phận mình là một sự cảm dỗ quý quyết, vì giai đoạn tiến hóa mà bạn đang trải qua hiện nay, nhiều năm có thể dùng để cho bản ngã ở nội tâm của bạn được nhiều kinh nghiệm và trở nên khôn ngoan, trong thời gian đó không có điều gì đặc biệt thú vị xảy ra. Hình như bạn bị bỏ rơi. Hình như các Chơn Sư không trông thấy bạn nữa. Bạn rất cô đơn. Những năng khiếu, tài ba của bạn, bạn tưởng là quý báu, muốn thấy được sử dụng, hình như không được ai chú ý đến. Bạn thấy những đệ tử khác được người ta giao phó cho công việc, hình như họ được ơn trên khen ngợi, còn bạn thì bị bỏ quên. Bạn nóng nảy, vì sự bất động này. Bạn muốn lao mình vào những phong trào làm nổi bật cá nhân, gần như không thể tránh khỏi việc bạn tự so sánh với kẻ khác. Bạn bắt đầu thèm muốn những dịp đưa đến với các đạo hữu của bạn. Tánh ganh tị về của cải vật chất và những đức hạnh bề ngoài của đồng loại mà bạn đã thắng phục được, bây giờ nó lại làm cho bạn đau nhức

trong lòng. Một sự bất mãn nặng nề khó chịu, như một đám sương mù, xâm chiếm bầu không khí tâm linh của bạn. Sự quán xét nội tâm khiến bạn hết sức nhạy cảm khi bị chỉ trích. Trước kia, bạn phải chiến thắng những sự quyến rũ của ngoại giới để trở nên lãnh đạm với những sự vật của giác quan, với những thú vui của cõi đời này, hay thế giới bên kia. Giờ đây bạn phải chiến thắng sự quyến rũ qui quyết là ý muốn được người ta biết đến giá trị mình ngay bây giờ, hay mai sau. Nếu bạn biết chắc chắn tự đáy lòng mình, bạn tự hiến dâng để phụng sự nhân loại là trọn vẹn và thành thực, thì công việc đầu tiên của bạn là xem xét kỹ lưỡng về việc đó, bạn phải kiên nhẫn chờ đợi, khi người ta cần dùng đến bạn trong trường hoạt động mà người ta huấn luyện bạn để làm việc nơi đó. Các vị Chơn Sư minh triết biết rõ hơn bạn nhiều về vị trí của bạn trong đại thiên cơ. Bạn hãy chống chọi lại với sự than thân tủi phận. Bạn hãy biết cách giữ gìn sự an phận nội tâm hình như bạn bị bỏ rơi. "Bạn đừng lao mình vào trong những việc mà người ta gọi là việc thực tế của đời sống, những công việc xã hội, v.v..." Làm việc cho những công cuộc ấy có lẽ rất tốt, nhưng bạn là người mới bước chân vào hàng ngũ chí nguyện, đang vào thời kỳ phát triển, lại dùng công cuộc ấy như một liều thuốc tê, hầu làm dịu sự bức tức của mình hay như một liều thuốc phiện để giảm bớt những đau khổ của lòng tự ái đã bị tổn thương, thì điều đó chắc chắn là không thích hợp với bạn.

QUI LUẬT XIII

Các bạn hãy tránh sự khoe khoang phô trương.

Ý muốn trốn tránh, không để cho bản ngã cá nhân hoàn toàn phục tùng Đại Ngã của vũ trụ cũng làm chậm trễ ngày giờ phục tùng này và kéo dài lâu chừng nào hay chừng nấy, vốn một gốc rễ với việc than thân tui phận mà ra. Nó phát sinh do ý muốn tể nhị được người khen ngợi, được sống trên danh thơm tiếng tốt của dĩ vãng, phô trương những quyền năng mà nghiệp quả của những tiền kiếp đã cho bạn, trước những người kém tiến hóa hơn bạn để họ tán thành và nịnh hót bạn. Có được một nhóm người khen ngợi mình thì thật là thú vị, mặc dầu, nếu muốn được như thế, bạn phải từ bỏ lòng quý mến Chơn Ngã, và từ bỏ sự tán thưởng của các đạo hữu trong Hội Quần Tiên, họ tiến hóa hơn bạn.

Tuyệt đối cấm bạn không được dùng một mưu mẹo cá nhân nào, để theo đuổi mục đích này. Sự cố gắng của bạn phải hướng về việc làm cho đời mình hòa đồng với đời sống của đồng loại. "Bạn không được vượt lên cao khỏi đám đông và đứng riêng một mình. Bạn không được lên ngôi trên bệ cao." Bạn hãy hiểu rõ mọi sự giả bộ, thiếu tự nhiên trong cách trang phục, trong sự trang điểm, trong những đồ trang sức và trong những điệu bộ, chúng làm cho bạn khác hẳn thế nhân, đều không thích hợp với tinh

thần tự hiến dâng của bạn. Những thứ này có làm cho bạn thêm lịch sự, đẹp đẽ hay không, điều đó không quan trọng. Nếu nó có khuynh hướng tạo ra sự ngăn cách giữa bạn và những người xung quanh thì bạn nên tránh.

Chon Sư Lão Tử nói: "Đức hạnh cao thượng luôn luôn khiêm tốn." Malt Mhitman trong bài thi trường thiên nhan đề là: "Người đối thoại" có nói:

"Giọng nói chân thành của y thật là bao quát."

"Không một chút phân biệt nào cả, y nói với vị tổng thống khi Ngài tiếp các quan khách: "Thưa quý hữu, quý hữu có mạnh khoẻ không?" Cũng giống như y nói với anh Matchut đang giẫy cỏ ngoài đồng: "Chào anh."

"Và cả hai người đều hiểu và đều thương thức lời y nói. Đó là con người của tương lai, kẻ bình đẳng với chúng ta vậy."

QUI LUẬT XIV

**Các bạn chớ tự tán thưởng, chớ tự khen
phục mình.**

Còn tế nhị hơn ý muốn phô trương là sự tự xét mình để tìm hiểu sự tự khen ngợi khi người ta cảm thấy mình bị ám ảnh bởi những ý tưởng đen tối kể ở qui luật XII. Bạn có

khuynh hướng tự an ủi với tư tưởng này là: bạn vẫn lãnh đạm, không quan tâm tới dư luận, vì chính bạn đã tự biết giá trị của mình rồi. Hành động như vậy là bạn tự buộc mình vào một bờ sông xa lạ, và những triều lưu vĩ đại đầy ân lành của đời sống huyền bí, chúng đã từng dịu dàng đưa bạn về phía đại dương của sự trường sinh bất tử và của sự hiểu biết Chon Ngã một cách có ý thức sẽ chảy xa bạn, để mặc bạn mắc cạn trên bờ.

QUI LUẬT XV

Các bạn hãy tránh sự tự mãn chính đáng.

Chúng ta hãy thí dụ hiện nay bạn đã thành công trong sự chiến thắng những sự quyến rũ, kể ở ba qui luật cuối cùng. Dĩ nhiên, bạn sắp sửa tự khen ngợi vì đã thành công, thú vui tự nhiên mà bạn cảm thấy có thể trở thành một mối nguy hại, một sự quyến rũ mới mẻ cần phải vượt qua. Đó là một trạng thái mới của sự thán phục đã kể ở qui luật trên, bà H.P.B. đã nói về vấn đề này: "Một đức hạnh mà người ta khen ngợi là một tật xấu đáng kết tội nhất." Trước khi bạn bắt đầu học về khoa học huyền bí, xin được gia nhập vào Quần Tiên Hội, sự tự mãn chính đáng, vì làm tròn nhiệm vụ, là điều hằng che chở, hộ trì bạn một cách chắc chắn nhất, nó dìu dắt bạn giữa những mối ưu tư trong khi bạn sống với thế nhân. Nay, bạn phải tuân theo một định luật khác, bạn phải gạt bỏ qua cái gì xưa kia đã là

nguyên tắc dẫn đạo cho bạn, vì nó có khuynh hướng bảo tồn phạm ngã và gìn giữ ranh giới chia rẽ phạm ngã với Đại Ngã của nhân loại. Sự tự mãn này, được cảm thấy sau khi bạn đã tiến tới riêng một mình, phải được loại bỏ như một phần tử của đời sống, mà ta phải để cho mất, trước khi ta có thể tìm thấy đời sống thiết thọ.

QUI LUẬT XVI

Các bạn hãy khước từ những kết quả của việc làm.

Muốn có ý chí mạnh, bạn phải định trí, chỉ theo đuổi một mục đích mà thôi. Bạn phải tự giải thoát ra khỏi tất cả những dây ràng buộc, chúng đã làm cho bạn xao lãng mục đích. Nhân quả là định luật của hành động, nó quả quyết rằng: "Người ta phải hái những trái mà người ta đã gieo hạt." Trường hợp những người không tự hiến dâng cho việc phụng sự thì phạm nhờn hái quả gì phạm nhờn đã gieo hạt. Nhưng đời sống của bạn đã luôn luôn hiến dâng cho sự phục vụ nhân loại, vì tình bác ái, thì bạn luôn luôn gây những nhân để làm cho nhân loại được hưởng hạnh phúc và bạn không hái những kết quả. Bạn đã từ bỏ cái quyền được ban thưởng của mình, vì cái quyền lợi này là một phần tử của phạm ngã mà bạn đã hiến dâng để phụng sự thiên cơ. Bạn đã huấn luyện cho trí bạn chỉ nghĩ đến hạnh phúc của nhân loại, mà không nghĩ đến quyền

lợi của chính mình, có một sự lạ xảy ra: "Khi mà phàm ngã vừa bị bỏ rơi trọn vẹn, thì nó trở nên đặc sắc hơn và mạnh mẽ hơn, đồng thời người ta không thiết tha nghĩ đến chính mình nữa."

Bạn hãy luôn luôn hiến dâng đời mình cho việc phụng sự nhân loại, bạn đừng bận tâm vì sự chỉ trích của những ai không đồng quan niệm với bạn.

Bạn đừng sợ sự thất bại, đừng tìm kiếm sự thành công. Bạn hãy tự giải thoát ra khỏi những sợ phải đau khổ, hãy làm việc mà đừng hy vọng được ban thưởng. Hành động như vậy bạn sẽ thành hữu dụng và bạn sẽ không dựng nên những chướng ngại vật ngăn cản sự tuôn chảy của nguồn sống thiêng liêng đại đồng.

QUI LUẬT XVII

**Các bạn hãy nói sự thật, hãy hoạt động thành thực, và
hãy hiện thân của sự thật.**

Một trong những qui luật kể trên, người ta đã nói rằng: Sự thật là một đức tánh cố hữu của lòng người. Dù trong khoa học, triết học hay tôn giáo, không phải người ta chỉ thấy sự thật ở những hiện tượng ngoại cảnh mà thôi. Sự thật, đức tánh thâm sâu và thường trụ ngự ngay trong tâm của bạn, và chỉ sự thật mới có thể giải thoát khỏi sự nô lệ của sự dối trá và ảo ảnh. Vì vậy nên mọi sự mà người ta

gọi là tội lỗi đều có thể được sửa chữa và tha thứ, trừ ra tội lỗi đối với tinh thần chân lý nội tâm. Trong tâm mỗi người, có ba điều chúng thường nhận xét và chứng minh:

1- Ý chí của sự thật, chân lý, là phụ mẫu của lương tri tinh thần.

2- Chân lý khai triển là tinh thần minh triết duy nhất.

3- Cũng tinh thần ấy, áp dụng trong mọi hoạt động. Nó làm cho ta thành một người con của vĩnh cửu, đó là người con duy nhất của tinh thần chân lý trường tồn đang ngự trong chính trái tim y.

Bạn đừng lầm lẫn điếm này.

Những giáo hội ở thế gian luôn luôn cố gắng gạt gẫm dân chúng, làm biến thể và che lấp chân lý vĩ đại duy nhất. Bạn hãy để cho chân lý đó được tự tại thung dung ở trong mình bạn. Bạn hãy phát triển ý chí của sự thật chân lý hiện ra với bạn thế nào, thì bạn hãy diễn tả nó ra như thế ấy một cách dạn dĩ. Nếu ý chí về sự thật của bạn là chân thành, thì chân lý sẽ thấm nhuần và tràn ngập bạn, và bạn sinh ra những đứa con của ánh sáng mà thôi.

Một Chơn Sư minh triết, một nhân viên Quần Tiên Hội đều là hiện thân của ánh sáng; sự huy hoàng của chân lý tự biểu lộ hoàn toàn nơi xác thân, vận cụ hồng trần của các Ngài.

Chỉ trong tinh thần chân lý này người ta mới có thể phụng sự tinh thần trường cửu và tâm thức của nó ở thế gian.

Không bao giờ tinh thần ấy lại ở ngoài con người, mà luôn luôn người ta có thể tìm thấy nó trong lương tâm mình vậy. Nước thiên đàng ở ngay nội tâm của bạn. Nhưng cửa vào nước ấy chỉ mở từ trong ra ngoài và người ta có thể làm cho chúng không sét, không rỉ bằng cách dùng đến chúng luôn luôn. Ý chí về sự thật là phụ mẫu ngự trong nước thiên đàng, nó giữ chìa khóa những cửa ấy và mở con đường đi đến đức Thánh Linh, duy chỉ có Ngài mới có thể giải thoát con người ra khỏi sai lầm. Sự thật sáng chói được tình thương nhân loại dịu dặt, trở thành minh triết. Không thể nào sử dụng đúng đắn được sự hiểu biết, nếu thiếu chân lý do bác ái dẫn dắt.

QUI LUẬT XVIII

Các bạn hãy hợp nhất với tác giả của các thứ thánh kinh khi đọc những cuốn sách này.

Bạn nhận thấy, với tư cách người phụng sự nhân loại, bạn hợp nhất với Thượng Đế trường tồn, và tất cả các thứ thánh kinh, sau cùng, đều dẫn đến trạng thái tâm thức mà bạn đã hoạch đắc được khi tự hiến dâng cho chân lý và bác ái.

"Người hãy nhìn vào tâm người, người là Phật đó."

"Đạo ở trong mình người và phóng ra khắp cả vũ trụ."

"Người là ngọn lửa thiêu đốt những cặn bã và chỉ còn để lại vàng ròng nguyên chất."

"Nước thiên đàng ở trong mình người."

Bạn hãy lục soát những thánh kinh để tìm Chơn Ngã, bạn là mục tiêu của những lời giáo huấn của tất cả những thánh kinh.

Bạn là đức Gia Tô và uy lực của Thượng Đế diễn tả qua ngôn ngữ mà bạn đọc được trong các thánh kinh.

Bạn đã từ bỏ đời sống và bạn đã lại tìm được Chơn Ngã mình.

Không những bạn phải hòa mình với những lời giáo huấn của các Đấng cứu thế, vì biết rằng những lời giáo huấn này cũng phát khởi tự tiếng nói của chính bạn, mà bạn còn phải hiểu rằng tất cả những nhà hiền triết đều do một tinh thần sinh ra và họ cũng là những cách biểu lộ tu tướng của bạn đã tiến hóa, nó diễn tả qua những cá nhân khác vậy. Bạn đừng để cho một ông thầy nào có xác phàm kiểm soát đời sống bạn.

Bạn đừng tìm Thầy trong cõi trần, trong cõi trung giới và trong cõi thượng giới. Bạn hãy luôn luôn nhớ rằng uy lực của điều thiện ngự nơi bạn và không bao giờ

lại từ bên ngoài mà vào. "Bạn hãy yêu mến những đạo hữu đang cùng bạn cộng tác với thiên cơ, nhưng bạn đừng cúng lạy họ, cũng đừng thờ phượng họ."

QUI LUẬT XIX

Các bạn hãy tự do.

Bạn đã yêu mến ngục tù của bạn.⁸ Bạn đã lùi bước trước những trách nhiệm đặc biệt của vương quốc tinh thần; tuy nhiên, chỉ có sự chấp nhận những trách nhiệm mà lý tưởng nội tâm cao thượng nhất của bạn phải có, gọi là Đạt-ma (Dharma) của bạn, bạn mới có thể tự giải thoát.

Lòng thương nhân loại và sự phục vụ chân lý đã nâng đỡ tâm thức của bạn lên cao hơn mọi ranh giới.

"Những người có những nhãn trường chật hẹp hơn sẽ nói với bạn rằng bạn phải vâng lời, kính trọng và thờ phượng một uy quyền ngoại giới, bạn phải hạ mình trước nó và phụng sự nó. Điều này là nói không đúng sự thật."

---

⁸ *Ngục tù đây có nghĩa là xác thân. (Lời dịch giả)*

Trong trường hợp này không thể có sự lưng chừng được. Nhờ tinh thần chân lý, bạn được giải thoát ra khỏi mọi nô lệ, và sự vinh quang của tinh thần ấy sẽ ở lại với bạn và xung quanh bạn.

QUI LUẬT XX

Các bạn hãy tránh những thủ đoạn phô bày quyền lực.

Câu này được dùng để dịch tiếng lóng của Anh ngữ "stunts" (võ nghệ phi thường) và "trucs" (mưu mẹo, quỉ quyết). Những mưu mẹo này gồm có:

1- Những sự biểu diễn làm kích động, đầu thực hành nơi công cộng hay ở tư gia.

2- Sự khoe mình và những sự phô trương cho người ta thấy.

3- Những sự biểu diễn lạ thường về cách thở, cách ngồi, cách nằm . . .

Sự đại chiến thắng tinh thần và những con đường dẫn đến nó đều hết sức giản dị. Một đứa trẻ cũng không thể làm lẩn được. Sự tận tâm phục vụ nhân loại và cách sử dụng vững vàng tất cả nam tính hay nữ tính của mình để luôn luôn phụng sự lý tưởng, đó là điều cần thiết.

Rất hiếm có những người sẵn sàng sống trong sự giản dị, mà lại có nhiều kẻ thường do trình độ phát triển huyền bí của mình bằng sự hoạch đắc những quyền năng lạ lùng. Bạn có thể có những phép thần thông, có sức xúc cảm mạnh mẽ, có uy lực về trí thức, tuy vậy, bạn còn cách xa sự minh triết và những huynh đệ của Quần Tiên Hội lắm.

Ở đây, tôi không nói đến những công việc làm vì khoe khoang và để được sự tán thành của quần chúng. Tôi nói để bạn đề phòng một sự lầm lẫn mà bạn có thể phạm một cách dễ dàng, mặc dầu bạn có rất nhiều hảo ý. Có nhiều trường dạy huyền bí học, đa số dạy sự phát triển tánh ích kỷ và thêm sức cho sự ham sống, nghĩa là khao khát những sự từng trải, những sự kinh nghiệm và sự phát triển cá nhân.

Ai muốn cứu vãn đời mình thì phải quên nó đi. Ai đã quyết định hy sinh đời mình để phụng sự nhân loại, sẽ nhận thấy đời sống thiêng liêng của vũ trụ tuôn chảy qua y vậy.

QUI LUẬT XXI

Các bạn hãy thương yêu trong sự giản dị tuyệt đối. Các bạn đừng e sợ phải thương yêu.

Bạn sẽ gặp vài vị gọi là những nhà hiền triết, họ nói với bạn rằng: tình thương nhân loại là một sự lầm lẫn, càng vun trồng nó thì bạn càng đi sâu vào ảo tưởng, nhân loại là

một hình thức thoáng qua đời sống đại đồng của vũ trụ; Quần Tiên Hội có mục đích duy nhất là phụng sự nhân loại bị giam hãm trong một hình thức ảo tưởng, sự mù quáng này ngăn cản không cho Quần Tiên Hội thấy được sự thật. Họ sẽ bảo với bạn rằng bạn phải tự giải thoát ra khỏi các tình thương, sự quyến luyến hình hài và bạn phải trọn vẹn rời xa những hình thể. Họ sẽ nói tình thương và thù hận đều làm ta lâm lạc. Lý lẽ chánh của họ là con người chỉ có thể chiếm lại vương quốc tinh thần của mình bằng những kinh nghiệm của sự khó nhọc và đau khổ; lòng từ bi, thiện cảm tỏ lộ với con người chỉ có thể kéo dài sự nô lệ của y mà thôi. Vì vậy, bạn phải từ bỏ mọi sự giúp đỡ, tất cả lòng thương xót đối với người và vật, và đừng bao giờ bạn hợp nhất với gia đình, nòi giống mình với mọi hình thức tồn tại trong thời gian và không gian, bạn cũng đừng nhận một dây liên hệ nào với chúng cả. Họ sẽ nói rằng tâm thức – đời sống vẫn trường tồn và tất cả những gì biểu lộ cho kẻ có thần nhãn đều nhất thời và phù du, vì đó, người suy ngẫm, trường tồn bất diệt là chính bạn đây, không bao giờ được phép vì yêu mến hay thương xót mà quyến luyến một hình thể hồng trần nào.⁹

Sự lâm lạc của lý lẽ này là họ nghĩ rằng tình thương là một trong những yếu tố của một cặp đối nghịch nhau, điều này không đúng. Tình thương thì trường tồn và những sự tác dụng của nó làm thành nền tảng của mọi sự biểu lộ. Bài ca của sự sống là một nguồn vui, chớ chẳng

---

⁹ Ở xứ ta không có hạng người này. (Lời dịch giả)

phải là nỗi đau khổ như họ nhận định. Chỉ có dự vọng và thù hận là đối nghịch mà thôi, tình thương ở trên mọi yếu tố mâu thuẫn.

Quần Tiên Hội luôn luôn vui lòng để rất nhiều sáng kiến cho trực giác của thí sinh ở giai đoạn này trong sự tiến hóa của họ; tuy nhiên, vì có sự phát triển rộng lớn về quyền phép thần thông và có sự bành trướng những tri thức hoạch đắc được trong phạm vi tâm linh (nó cũng vật chất như cõi trần này vậy) mà bạn cần có một vài điều chỉ dẫn trên con đường chơn chánh, nó giúp bạn đi qua được tòa lâu đài vĩ đại của sự học hỏi. (Xin xem “Tiếng Nói Vô Thình” của H.P. Blavatsky).

Rất lạ nếu trường này, đã được người ta gán cho là dạy lãnh đạo hoàn toàn đối với các hình thể, mà lại có một hệ thống phức tạp về “những mưu mẹo, những phương pháp khéo léo”, người ta đề nghị với bạn dưới danh từ Advaita, Shiva-Rudra và Parameshin. Chúng có mục đích giải thoát bạn khỏi những dây trói buộc của ảo tưởng, và dẫn bạn đến nơi an nghỉ tại trung tâm của bản thể mà không có hình thức trường tồn và tinh khiết của đời sống thuần túy. Với những lời vừa nói trên, tôi không muốn bạn nghĩ việc thực hành sự định trí là thừa. Tôi chỉ muốn cho bạn biết không phải chỉ có những phương pháp mưu mẹo là làm cho bạn tiến trên con đường chơn chánh của tinh thần, trái lại, muốn thực hiện công việc cao thượng của chúng ta, chúng ta cần phát triển cái dụng cụ do những thể cá nhân của chúng ta tạo thành.

Một trường khác trình bày với bạn những lý lẽ chỉ dùng bề ngoài mà thôi. Họ tuyên bố rằng, vì đời sống bao trùm khắp vũ trụ chỉ là một, thì tính chất của mọi hành động của bạn không quan trọng, lý tưởng chủ trương thế gian trường cửu này, đều là những dây trói buộc, vì đó không có giá trị gì. Trường học này sẽ dạy bạn: “Bạn hãy lao mình xuống đáy vực thăm tối tăm. Đời sống của Thượng Đế ở khắp mọi nơi, mặc dầu bạn làm gì, bạn cũng luôn luôn phụng sự một khía cạnh của đời sống ấy. Vì vậy bạn đừng hạn định và đừng hướng công nghiệp bạn về một phía nào. Bạn hãy phục vụ vực thăm, nó là Thượng Đế vậy.”

Những môn đồ của trường này sẽ bảo với bạn rằng đó là một lý tưởng rộng rãi và cao thượng hơn là lý tưởng phụng sự nhân loại.

Sự lầm lẫn của lý tưởng đó là: không một sự biểu lộ nào của vũ trụ lại có thể phát sinh, mà không có một sự hạn định đặc biệt do một sự cố gắng của ý chí mà ra; không có sự cố gắng này thì những biểu lộ ngoại cảnh của thiên cơ không thể thành hình được. Bốn phận làm người của bạn phải phụng sự đời sống cao cả trong con người và phụng sự cho thiên cơ – đã được tiết lộ với bạn – thành tựu một cách cụ thể do bạn tự hiến dâng để phục vụ nó.

Nhân loại hiện đang tiến hóa. Không một người nào bị bắt buộc phải đi sâu hơn vào vật chất, tuy rằng còn rất nhiều người phải thắng sự sợ hãi về xác thịt, để sửa

soạn cho xác thân họ phục vụ những mục đích tiến hóa của vũ trụ. “Không còn phạm tội lỗi nữa, không phải để dành cho những linh hồn theo con đường tiến hóa của các thiên thần (các vị sáng tạo).”

Trường này cũng dạy cách thôi miên, phát triển tánh đồng bóng thụ động. Nhưng những qui luật của Quần Tiên Hội cấm ngặt nhân viên mình đi thôi miên người khác, hay để cho kẻ khác thôi miên lại mình tại cõi trần cũng như ở cõi trung giới. Người ta cấm tánh đồng bóng thụ động trong một trạng thái xuất thần; nói tóm lại, nó chỉ là một sự thôi miên thực hành từ cõi trung giới đến cõi hồng trần mà thôi. Vì vậy bạn phải tránh mọi hành động có khuynh hướng làm bạn trở nên thụ động và vô trách nhiệm (xin xem qui luật VI về sự định trí).

Trường học thứ ba dạy về tu khổ hạnh, là con đường dẫn đến minh triết. Trường này chủ trương con người có thể trở về nước thiên đàng bằng sự thù ghét xác thịt và bằng cách khinh bỉ những dục vọng của xác thân. Trường khuyến khích một vài sự luyện tập, do đó người ta có thể tự giải thoát ra khỏi những dục vọng của xác thịt.

Khía cạnh sai lầm của giáo huấn này là xem xác thân như một nhà tù tai hại và ô trược, thay vì đúng nghĩa thật của nó “cái nhà có cánh cửa của sự vui”. Sự làm chủ xác thân, và việc kiêng cử ái ân tự nó không phải là một đức hạnh, đó chỉ là một phương tiện để đạt đến một mục đích cao thượng mà thôi. Trường này lầm lộn sự khinh bỉ và

thù ghét xác thân với sự tự chủ. Lầm! Sự sợ hãi xác thân tức là bị xác thân chi phối vậy.

Bạn phải lãnh đạm với xác thân, với những mục tiêu của giác quan mà không bị ảnh hưởng bởi thù ghét những kinh nghiệm ngoại cảnh, cũng như không bị chi phối bởi quyền luyện những hình thể của kinh nghiệm nhục dục.

QUI LUẬT XXII

Các bạn hãy trở thành những

“Đấng Cứu Thế”.

Chúng ta hãy đi đến qui luật cuối cùng.

Bạn đã hiểu phía sau đời sống của bạn, có một chương trình vĩ đại, do một sự hiến dâng không ngừng, bạn đã thành kẻ phụng sự nhân loại. Bạn đã mở rộng nhân trường của mình, lòng thiện cảm đến mức bạn có thể trở nên một Đấng cứu thế.

Từ con người sinh ra, bây giờ bạn sẵn sàng đầu thai lại vào mình con người, vì từ nay tuy bạn chắc chắn được chào đời trong những trường hợp không có đấu tranh và quay cuồng của sự xung đột cá nhân, bạn cũng sẽ không tự tách ra khỏi những đấu tranh và lo nghĩ của các huynh đệ của bạn, họ ít sáng suốt hơn bạn. Bạn sẽ không thử từ giã loài người để đi đến một thế giới khác, để quên

cuộc đời, nhưng bạn sẽ biến đổi trái tim của bạn thành một nguồn bác ái cuộn cuộn chảy về phía những em bé thân yếu, đó là “nhân loại, kẻ mồ côi đui mù”; do lý tưởng của bạn, bạn đã hợp nhất đời mình với đời sống của nhân loại.

Bạn đã hiểu bí mật lớn lao của vấn đề nam nữ, nó dạy tất cả những điều trong tinh thần lúc giao hợp đều được thêm sức mạnh, về phía thiện cũng như về phía ác, vì đó mà bạn không còn làm cho đê hèn những vận cụ của đời sống bằng cách cho chúng một hình dạng tạo nên bởi những tư tưởng ô trược, đáng xấu hổ, nhơ nhớp và ích kỷ. Năng lực sinh sản của bạn sẽ được sử dụng một cách có ý thức để cộng tác với thiên cơ, và bạn sẽ xem thân thể bạn, với mọi bộ phận của nó, như một đền thờ của đức Thượng Đế hằng sống đời đời, tất cả những cơ thể đều trong sạch, tinh khiết và có thể chấp nhận được. Những chiến đấu giữa tinh thần và xác thịt đã chấm dứt. Bạn đã nhìn nhận sự cần thiết có một lòng thiện cảm, ưa xúc động và bạn không để bản chất đa cảm của mình phải cần cỗi đi.

Bạn đã nhìn nhận sức mạnh của tư tưởng mình, những trách nhiệm do đó sinh ra, vì vậy bạn không tạo ra những hình tư tưởng vô ích và phù phiếm nữa, nhưng bạn tạo trong trí những hình tư tưởng rõ rệt có mục đích thực hiện hạnh phúc cho nhân loại trong sự tự do, vui vẻ và tốt đẹp. Bạn đã hiểu dân dục là sự lạm dụng quyền năng sinh hóa một cách ích kỷ, không chiều hướng, không mục đích; từ nay bạn sẽ tránh nó và bạn cũng cố gắng giúp đỡ kẻ khác thắng được sự lầm lẫn này.

Trọn cả thân thể của bạn thuộc về phụng sự nhân loại và bạn sẵn sàng vượt qua đoạn đường nó đưa bạn đến nhóm huynh đệ thần bí của Quần Tiên Hội.

Không có điều gì thuộc về nhân loại mà lại xa lạ đối với bạn, bạn mang tất cả lòng thiện cảm và sự hiểu biết của mình để giải đáp những vấn đề phức tạp, bối rối, do tư tưởng vô minh của con người tạo thành. Nếu vật gì không thuộc về quyền sở hữu của tất cả mọi người thì bạn không thu nhận nó. “Mọi kết tội chua chát đều tiêu mất. Bạn hiểu ý nghĩa của một vài xác nhận cốt yếu này. *Bạn đừng xét xử để khỏi bị xét xử; bạn đừng buộc tội và bạn sẽ không bị kết tội. Người ta sẽ đối xử với bạn cách đo lường mà bạn đã đối xử với kẻ khác.*” Bạn đã tiến đến một mức độ vô cùng quan hệ, mức độ này cao hơn là những lời giải thích có tính cách tôn giáo về những câu vừa nói trên đây. Bạn đã hiểu biết theo phương diện tâm lý về chân lý, về giá trị của những câu đó. Bạn hãy sửa soạn để sống cô độc, tuy chưa bao giờ bạn được liên lạc mật thiết với các Đấng cao cả của thế gian như bây giờ.

Rất có thể vì thông điệp mà bạn loan truyền, bạn sẽ bị trục xuất ra khỏi nhà thờ, xã hội và những tổ chức của loài người. Bạn sẽ bị đui xua và khinh bỉ, bị nguyên rủa và bị nói xấu bởi chính những kẻ mà bạn đã hy sinh tới máu huyết mình cho họ; nhưng việc này sẽ là một bằng chứng về giá trị của bạn; vì lòng thương nhân loại mà những Vị cứu thế đều bị đối đãi như thế luôn luôn. Người ta không hiểu bạn, những dối trá và vu cáo sẽ bao quanh bạn như một tấm áo, dù bạn đi đến đâu cũng thế.

Những thầy tu giả dối, những người Pharisen và những người căn cứ vào luân lý tập tục của thời đại sẽ thù ghét bạn; tuy nhiên, “bạn sẽ đi lại tự do trên mặt địa cầu!” Sống trong vĩnh cửu, bạn không lo lắng đến những kích thích nhất thời.

Cái vườn an tịnh huy hoàng sẽ chạy dài trên những không gian vô tận, ở hai bên đường tự do mà chân bạn sẽ bước lên.

Bạn sẽ học cách biết những vị đạo hữu cao cả, bạn sẽ mang trên bản thân những dấu hiệu không thể lầm lẫn để nhận biết nhau, nhưng bạn đừng gọi ai là thầy mình,¹⁰ vì chỉ có một vị thầy duy nhất, đó là đời sống trường tồn xuyên qua mọi hình thức của vũ trụ, đời sống hằng ngự nơi trái tim bạn, trong tri giác trọn vẹn của bản tính vô biên của nó.

Bạn theo đường đạo, vì bạn thành con đường ấy rồi; bạn nghe tiếng nói vô thanh, vì bạn chính là đấng đã thốt ra lời đó vậy. Bây giờ, trước sự hiện diện của các Chơn Sư, bạn được nói lên, vì tất cả mọi người đối với bạn đều trở nên hết sức thân thiết, và do đó bạn không còn có thể làm cho họ phật lòng, dù bạn có muốn khích lệ họ.

Khi viết xong cuốn sách nhỏ này, tôi xin kính tặng cho tất cả những người yêu thương nhân loại, tôi cầu xin cho

---

¹⁰ Tôi không đồng ý với tác giả về điểm này, vì trong *Quần Tiên Hội* có những vị Chơn Sư thân nhận đệ tử. Các Ngài là Thầy của chúng ta. (Lời dịch giả)

các bạn, là những người đã tự hiến dâng, được sự an tĩnh và khôn ngoan, sự dũng mãnh và tinh khiết của Quần Tiên Hội ban xuống. Quần Tiên Hội là một đoàn thể huynh đệ, tử muội trường tồn của ánh sáng và những nhân viên đã mang lột xác thân hồng trần của loài người trong thế giới nông cạn đầy vô minh và tối tăm này. Cầu xin cho sự an tĩnh, sự khôn ngoan, sức mạnh và đức tinh khiết ấy đến với các bạn, hỡi những quý hữu đã tự hiến dâng cho một chủ nghĩa. Tôi lại xin cầu nguyện đến sự tiết lộ, sự khai quang của đại hồn vũ trụ; trong những nơi thâm sâu của nó, người ta đã gìn giữ cái chương trình mà chúng ta noi theo trong công việc kiến tạo của chúng ta đây. Tôi cũng xin cầu khẩn hồn thiêng của địa cầu, mẹ của chúng ta, mong mẹ ban ân lành cho cái hình thể và các cơ năng tạo tác của các bạn trong ba khu trường hoạt động của linh hồn các bạn, ở những cảnh giới vật chất (hồng trần), xúc cảm (trung giới) và trí thức (thượng giới).

Hỡi chư quý hữu! Tôi muốn khi hàng ngàn năm trôi qua, các bạn sẽ luôn luôn hợp nhất một cách trọn vẹn hơn với toàn thể gia đình nhân loại, mà gìn giữ tiêu ngữ này: “Xin Thượng Đế đừng cho tôi vào. – Vậy thì đến bao giờ? – Xin đừng cho tôi vào trước khi tôi dẫn dắt theo tôi để về với Thượng Đế mỗi đứa em nhỏ trong tất cả những đàn em đáng thương yêu này, chúng nó đều hướng tâm trí đến Thượng Đế và hỡi Thượng Đế, tôi cầu xin Ngài: nếu có một kẻ nào trong bọn họ phải ở lại phía sau chót, thì xin Ngài để cho một mình tôi là kẻ bị bỏ rơi mà thôi.”

Nguyện cầu các bạn được an tịnh.

SHAMBALLA ¹¹

MỘT SỰ HIẾN DÂNG VÀ BA LỜI NGUYỆN ƯỚC

SỰ TỰ HIẾN DÂNG ĐỂ PHỤNG SỰ

Cho đến khi nào người cuối cùng của nhân loại đạt được sự kiểm soát hoàn toàn những thể của y, cho đến khi nào y vượt lên cao hơn các ảo ảnh của những đối tượng, cho đến khi nào y bỏ được cây thiện, cây ác để trở về cây hằng sống đời đời, cho đến khi nào y làm xong cuộc hành trình dài dặc của y qua ba đặc tính của vật chất, ba gu-na và bốn giai cấp, cho đến khi nào y tự giải thoát khỏi bóng tối, hắc ám và phạm ngã ích kỷ, tôi hiến dâng xác thân, thể phách, vía, trí của tôi cùng những kiếp sống đó để phục vụ y.

Tôi sẽ không bỏ rơi y. Tôi sẽ chịu đau thai vô lượng kiếp, khi ở nơi này, khi ở nơi khác, ở tại tất cả những chỗ nào mà nhân loại cần dùng đến tình thương và sự hiện diện của tôi. Tôi sẽ có mặt ở mọi quốc gia và trong nhiều thế kỷ. Tôi sẽ mang gánh nặng của nhiều người và sẽ chỉ dẫn con đường phản bốn hoàn nguyên trong những giai đoạn cố gắng của nhân loại. Tôi sẽ giúp đỡ các Chơn Sư

---

¹¹ *Shamballa là Bồng Lai của những truyện thần tiên bên Trung Hoa. Thật ra đó là chỗ Đức Ngọc Đế và bộ tham mưu của Ngài ngự. (Lời dịch giả)*

minh triết và các vị Phật đại từ bi. Tôi đã làm việc với các thiên thần và các nhà đại hiền triết. Tôi sẽ đi vào trong mấy căn nhà tồi tàn bẩn thỉu và các khám đường. Và tôi sẽ phụng sự tất cả những con cháu loài người mỗi mệt và đau khổ, cho đến ngày chết, cho đến ngày hoàn thành tất cả và cho đến sự nghỉ ngơi cuối cùng.

BA LỜI NGUYỆN ƯỚC

• NGUYỆN THANH BÀN

Hỡi đức Gia Tô hằng sống, chúa tể đời sống, chủ nhân vạn vật, Ngài thường mang những ngôi sao như những viên kim cương trên áo choàng ban đêm của Ngài; Ngài thường mang tất cả những việc làm của nhân loại như những món trang điểm để chứng tỏ uy quyền sáng tạo của Ngài xuyên qua con người; con xin Ngài hãy lấy lại những gì mà con có thể xem như thuộc quyền sở hữu của con. Ngài hãy cho phép con không bao giờ quên rằng chỉ có Ngài là chủ nhân vạn vật; còn con, một người thường, con chỉ là viên quản lý tập sử dụng những của cải của Ngài trong những công việc thích nghi mà Ngài muốn. Mong sao không bao giờ con có thể xem một cái nhà hay một món tiền như là không phải thuộc quyền sở hữu của tất cả những con cháu khác của Ngài; họ có thể hỏi xin con để sử dụng của cải đó. Xin Ngài làm sao để con không còn có một cái gì mà con không xem như là thuộc quyền sở hữu của tất cả những hình thể khác của Ngài. Xin Ngài hãy cho

con đau khổ, vì giá lạnh của những đêm đông, vì sự đói khát của những túp lều bần thủ, nếu do cách đó con phải học thương yêu những hình thể khác của Ngài mà nghiệp quả bắt phải chịu đau khổ cách ấy. Xin Ngài hãy dắt con đến với tất cả những con cháu bé nhỏ của Ngài, mà Ngài muốn trông thấy họ có được tiền bạc trong túi này. Mong sao đừng bao giờ con xem một tài sản như là của con, mà luôn luôn xem nó như thuộc quyền của Ngài, và dành để phụng sự các con cháu Ngài; xin Ngài làm cho con không bao giờ tích trữ một thứ gì, vì thiếu lòng tin cậy Ngài, đề phòng lúc bị đau ốm, hay lòng kiêu ngạo vô chừng mực, nó làm hư hỏng tất cả. Xin Ngài làm cho con sẵn sàng chịu nhận trong kiếp này và trong những kiếp sau, những địa vị và điều kiện thích hợp nhất với sự thành tựu mục đích, mà con theo đuổi khi con còn ở với nhân loại. Xin Ngài làm cho con thoát khỏi bản ý có của cái riêng. Con hỏi xin điều này nhân danh tình thương của con đối với mỗi người và đối với tất cả con cháu của loài người.

• NGUYỆN VÂNG LỜI

Thưa chúa tể của sự tiến bộ, chúa tể của bọn người đang tiến, đức Gia Tô chói rực rỡ ánh sáng từ bi, ở nơi này với tất cả lòng từ tốn và thành thực của con, con xin tự hiến dâng cho Ngài để phụng sự Ngài trong những công việc của nhân loại đang tiến hóa. Xin Ngài sử dụng con cách nào hay hơn hết để phục vụ đời sống của tất cả những kẻ mà con sẽ gặp.

Câu xin những nhược điểm của con sẽ là những sự cảnh cáo và quyền năng của con sẽ là một nguồn thần lực cho tất cả những linh hồn đang gặp những nỗi khó khăn. Câu xin không bao giờ, vì sợ hãi hay kiêu ngạo, vì tự đắc hay nhút nhát, con lại từ chối, không vâng lời một huấn lệnh nào mà Ngài ban cho con, hồi đức Cha nội tâm của ánh sáng. Câu xin sao cho con không bao giờ do dự đứng bên cạnh người nào kém tiến hóa nhất, không bao giờ có sự khiêm nhượng giả dối khi thuyết trình chân lý đúng như Ngài đã tỏ lộ cho con, dù con đứng trước các vị đại thánh, các vị đại thiên nhân thông của Ngài cùng các Chơn Sư minh triết và phụng sự. Xin Ngài hãy tăng trưởng lòng thương yêu của con cho đến mức nó bao trùm mỗi người con của Ngài trong sự thiện cảm và thông hiểu, và xin Ngài làm cho con mất hết mọi yếu tố cứng rắn, nó ngăn cản không cho con được dễ uốn nắn trong tay Ngài. Xin Ngài hãy nhồi luyện tư tưởng và ý muốn của con, những thể xác, vía, trí của con cùng tất cả những kiếp sống vị lai của con để con có thể vâng lời một cách ngoan ngoãn hơn trước đối với định luật từ ái và phụng sự của Ngài. Thừa Chơn Sư, con là tôi tớ của Ngài. Xin Ngài hãy sử dụng con.

- **NGUYỄN TRINH KHIẾT**

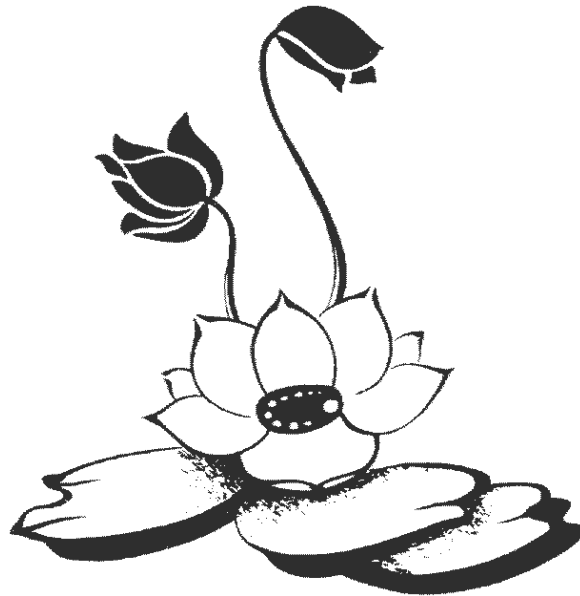
Hồi đức Mẹ tinh khiết hoàn toàn, trinh nữ trường tồn, trái tim rất thánh thiện và từ bi bác ái đối với tất cả những trẻ con nhân loại mà những lớp vỏ bị nhơ uế bởi chất bùn nhơ của ảo tưởng cá nhân, con xin đứng trước Mẹ đây, trong sự trinh khiết trong trắng của con, tuy rằng những

lớp vỏ của con cũng bị như uế, và con xin hy sinh giúp cho sự tinh luyện những lớp vỏ như uế của nhân loại. Con ước nguyện phụng sự trong sự trinh bạch của lòng dứt bỏ ở mọi giai đoạn thoáng qua trong ảo tưởng, xin nguyện giữ gìn cho những sự ô uế của hoàn cảnh và thế sự không phạm được vào tư tưởng con. Xin nguyện luôn luôn ở trong linh điện trong trắng, mặc dầu các thể: xác, vía, trí của con bị sử dụng ở nơi xa, trong những đô thị và những vòng tường phía ngoài. Con không cần cầu xin để khỏi bị dính bùn như, nó làm ô uế đồng loại con, con không hỏi xin một sự trong trắng nào mà các bạn con không được chia sẻ. Mẹ hãy cho con quyền lực biểu thị sự trong trắng hoàn toàn của hình thể xác thân. Con hy sinh sự đắc thắng của đức trong trắng vẹn toàn này mà duy chỉ có lòng thiện cảm và từ ái ban cho ta được mà thôi. Con cầu xin nơi Mẹ sự tinh khiết nó cho phép con rời xa bất cứ điều gì làm chậm trễ sự tiến hóa của nhân loại, mong sao, trong uy lực của mẫu tính trọn vẹn và thiêng liêng của Mẹ, con có thể đánh tan những tư tưởng ô trược, nó làm cho những đứa con của Mẹ bị mờ ám và lạc lối khắp mọi nơi.

Con xin nguyện dứt bỏ mọi sự, trừ ra những điều gì góp phần vào việc mưu cầu hạnh phúc cho nhân loại, xin nguyện tinh khiết trong mọi tư tưởng của con trước mọi tội lỗi của loài người, nguyện trong sạch và giải thoát khỏi mọi ảo tưởng cá nhân, nguyện làm việc ở kiếp này và những kiếp vị lai, trong những thể xác ô trược hay trong sạch, chúng sẽ hữu ích nhất cho sự thành tựu công việc phụng sự nhân loại. Xin Mẹ tẩy uế cho con khỏi mọi

dục vọng ích kỷ và xin Mẹ thấu nhận con. Xin Mẹ tẩy sạch cho con khỏi mọi đức tánh kiêu mạn cũng như khỏi mọi tật xấu cá nhân và chia rẽ, mong sao sự an tịnh cùng tình thương của con lan rộng và ngự trong tâm của tất cả những kẻ bị lưu đày tù tội trên trái đất, để nâng đỡ họ lên gần cái nhân tánh thiết thọ của họ hơn trước.

Ghi chú: Những người dòng dõi Bà-La-Môn thuần túy, là con cháu chính tông của những vị "Con Thượng Đế" huyền bí, còn giữ cho đến ngày nay một sự tôn trọng rộng lớn và một sự kính cẩn thâm sâu đối với cơ năng sinh dục và xem cơ năng này như một lễ nghi tôn giáo, trong khi những quốc gia tây phương văn minh hơn xem nó như một cơ năng hoàn toàn về thú tánh (H. P. B. quyển 1, trang 231, Giáo Lý Bí Truyền).

SHAMBALLA ¹²

Thành trì thiêng liêng của đất linh huyền bí.

Tôi đã cầu nguyện từ lâu.

Một sự an tĩnh dịu dàng, tâm kỳ lan tràn trên những dòng nước đục của trí khôn tôi và đã nhường chỗ cho sự hoan hỉ. Tôi càng lên cao mãi trong cảnh giới hạnh phúc và phước huệ cho tới khi bị ngăn lại. Nơi tôi đang nghỉ ngơi; vui vẻ rạng ngời, giữa bầu trời cao nhất của tư tưởng; giữa không khí trong suốt của bầu trời đó, tôi trông thấy những tháp cao và những bức tường thiêng liêng của người. Hỡi Shamballa, thánh địa! Người không giống chút nào với những thành trì mà loài người đã biết đến. Trong suốt như pha lê, vẻ đẹp của người chói lọi qua những đất rộng mênh mông và khô cháy của sa mạc. Không một đoàn du thương nào có thể mang đến cho người những châu báu quý giá như những thứ mà người ban phát ra. Hỡi từ mẫu Sam-ba-la (Shamballa)! Chính là từ trong lòng của Mẹ mà các vị Thiên Tiên tái sinh và dìu dắt loài người. Con của Mẹ đi khắp các nước trên thế gian rồi lại trở về với Mẹ, sau khi đã truyền cho những huynh đệ còn thấp kém hơn họ, *“tiếng nhiệm mầu”* hay là *“chân ngôn có quyền năng tuyệt đối”* mà Mẹ đã dạy cho họ.

---

¹² *Chỗ Đức Ngọc Đế ngự.*

Những vị thiên nhân trầm lặng, những tân tín đồ, những sứ giả cùng tất cả những đoàn sinh viên chí nguyện của người đang đi dạo thong thả trong vòng thành của những đạo viện, dưới bóng mát linh điện của người, hoặc họ đang nghỉ ngơi, thần trí an tịnh, nơi ven bờ của những hồ nước đầy những hoa sen. Điều làm cho tôi ngạc nhiên thích thú là sự trầm lặng của uy lực người. Người là trái tim của đời sống nhân loại, là nguồn cội của tâm thức đang tiến hóa của con người, mà người lại có thể bình tĩnh như thế và không mang một dấu vết nhỏ nào của những sự quay cuồng vô trật tự, mà người đang sửa soạn để dành cho mấy đứa con của người. Hỡi thánh địa! Bí quyết của sự an tĩnh của người là gì; và bằng cách luyện kim tế nhị nào của phép vạn năng, người đã biến đổi những sinh viên trầm lặng của người thành ra những chiến sĩ chiến đấu cho Thượng Đế trên những chiến trường của đời sống.

Những cung điện bảy sắc và những thánh đường muôn màu của người làm vui mắt tôi với một vẻ huy hoàng không thể diễn tả được. Đức Maitreya, đức Narada và đức Ngài, Người con vô danh của người, bây giờ đang cùng tiến vào thế giới loài người. Lúc này, đồng hồ điểm giờ họp nhất của nhân loại, và đức Gia Tô lại tái lập sự giao kết liên minh của Ngài với loài người.

Hỡi Shamballa! Shamballa! Đã có biết bao nhiêu vị Thiên Tiên từ nơi cửa của người mà ra đi. Hỡi thánh địa! Thánh địa! Có biết bao nhiêu người bị đóng đinh trên thập tự giá đã trở về với người. Sự sáng sủa, thứ ánh sáng chói loà của những tháp cao của người làm tôi chói mắt và vui

mừng hớn hờ, giờ đây, khi các Vị hộ trì cần mẫn của người, các Vị đỡ đầu của người sửa soạn cho những vị Thiên Tiên ấy ra đi chiến đấu. Tôi trông thấy những đoàn trắng xóa gồm những vị phụng sự thiêng liêng hội họp, thu sức lại một cách bình tĩnh, yên lặng, đợi người ra dấu hiệu cho họ tiến lên, đợi người đặt trên họ lệnh chiến đấu.

Hỡi thánh địa! Người mẹ mến yêu! Hãy che chở cho những vị anh hùng của Mẹ trong những năm nguy hiểm sắp tới đây, họ đi xuống mãi dưới thấp, trong những thung lũng, nơi đó sự đê hèn ngự trị, họ xuống thấp hơn nữa trong những khe nơi mà những đục vọng xấu xa sinh sôi nảy nở, thật vậy, họ còn xuống sâu hơn nữa trong những hầm hố chứa đựng nguồn gốc của những tư tưởng như nhóp. Hỡi Mẹ! Những vị anh hùng của Mẹ đi tẩy uest những nguồn cội đó, và nhiều phen, những áo giáp trắng tinh của họ sẽ bị dơ uest và hoen ố, nhưng Shamballa! Hỡi thánh địa huy hoàng! Người hãy làm cho các phản ảnh ánh sáng của người chiếu rạng trong tâm họ.

Họ can đảm và trong trắng sáng ngời, khi họ đứng trong vòng thành của những bức tường thiêng liêng của người. Tôi trông thấy họ mỉm cười, và trong niềm hoan lạc, trong sự điều hòa của người, họ quên mất những sự kinh khủng, những sự ghê tởm của trận chiến tranh mà họ sắp bước vào.

Hỡi thành trì dũng cảm của bác ái từ bi! Người thật cao cả! Những kẻ được người chọn lọc cũng cao cả trong xác thân hữu hoại của họ. Jésus và Lão Tử, Zarathoustra và

Hermès, và những vị bị lãng quên. Những con của người, những vị Thiên Tiên còn xưa hơn nữa, mỗi vị và tất cả đều sẵn sàng và chỉ chờ đợi lệnh người để lại khoác lại một lần nữa những tấm áo xác thân.

Tôi vẫn nhút nhát, mặc dầu ở những cảnh giới cao siêu này, nhưng người, người yên lặng, bất di bất dịch, trầm mặc, người nhờ sự minh triết soi sáng, sự minh triết nó tiên đoán rằng sau những ngày hoan lạc thì đến những ngày chiến thắng khái hoàn, lúc đó những chiến sĩ của người sẽ xông pha ra ngoài và sẽ trở về với người, đầu đội những vòng hoa, chớ không phải những vòng gai nhọn, họ sẽ trở về như các bậc vua chúa của những dân tộc sung sướng, chớ không phải như những người bị đóng đinh trên thập tự giá.

Ôi thánh địa! Người Mẹ chói sáng. Ta được dự phần vào sự an tĩnh của Mẹ. Tôi đây, tôi cũng tiên đoán được những ngày xa xôi ấy và tôi hiểu ý nghĩa bí ẩn của nụ cười đầm đạm nơi Mẹ.

Ôi! Shamballa! Người ban rải sự an tĩnh của người và sự an tĩnh của các đệ tử người đến tận những vùng tối tăm của linh hồn chúng ta. Cầu xin sự tinh khiết và vẻ huy hoàng của những dòng nước cam lồ từ ngọn suối trường sinh bất tử của người chảy tuôn vào các thung lũng.

Cầu xin sức mạnh và vẻ mỹ lệ hộ vệ những chiến sĩ của người và ở luôn bên cạnh họ trong sự hỗn độn của trận chiến đấu này, nó không ngừng nghỉ trước khi chiến tranh kết liễu, trước khi những kẻ nô lệ được giải thoát, cho

tới khi nào tất cả mọi người đều có thể đi lại trong những đường phố của người và nhận biết người là quê hương của họ, họ đã đi lang thang xa cách người không biết đã bao lâu rồi.

Hỡi Mẹ! Những tháp cao của Mẹ đã lu mờ trước mắt tôi. Những sự buồn rầu mà đời sống dành cho thế nhân tôi tắm đang bao trùm lên tôi. Những con chim bay là là trên mặt nước, còn tôi thì tôi nhào xuống và lặn sâu cho đến khi tôi tới đất liền, đất này là bóng mờ của một xứ còn ở trong mộng.

Ôi! Thánh địa! Người có thật và mấy đứa con của người bao vây xung quanh tôi, họ dệt cái cơ của người, xuyên qua những sợi chỉ nằm ngang của thời thế.

Họ làm việc, chiến đấu và kiệt lực để nâng đỡ những đứa con nhỏ của người, chúng không nhớ đến người nữa, và để đưa chúng tìm lại được gia tài thiêng liêng.

An tịnh! Cầu xin sự an tịnh của người ngự nơi chúng.

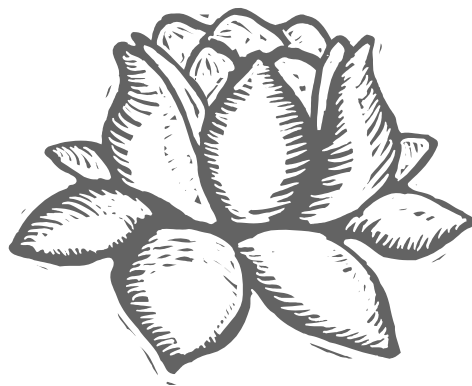
An tịnh! Cầu mong sự an tịnh của người bao phủ lên chúng.

Theo một vài cuốn sách khoa học huyền bí, thì Shamballa là tên dùng để gọi một thành trì, nơi đó, người ta đào tạo trong nhiều kiếp những vị phụng sự nhân loại được liệt vào hàng cao cả nhất, trước khi họ xuống trần để hoàn thành công nghiệp đặc biệt đã được giao phó cho họ. Rất nhiều chuyện thần tiên liên quan đến nơi đó và tên của tất cả những vị cứu thế đều có ghi trên cửa lớn của thành

này. Những công dân của thành trì này đều hy sinh để phụng sự nhân loại, cho tới khi sự tiến hóa của loài người kết liễu và cho đến khi con người cuối cùng được cứu rỗi. Trên những tấm khiên của các chiến sĩ có khắc những câu thơ sau đây làm tiêu ngữ:

“Xin Thượng Đế đừng kêu gọi tôi trở về, trước khi tôi có thể dẫn dắt theo với tôi một trái tim, một tâm thức và tất cả những em nhỏ thân mến này đến với Ngài, và xin Ngài cho phép tôi, cho đến lúc sau cùng, nếu phải có một người ở lại vòng ngoài, thì người đó phải là tôi vậy.”

- HẾT -

HỘI THÔNG THIÊN HỌC

CÓ BA MỤC ĐÍCH

1. Tạo một tình huynh đệ đại đồng không phân biệt chủng tộc, tín ngưỡng, nam nữ, giai cấp hay màu da.

2. Khuyến khích việc học hỏi và đối chiếu tôn giáo, triết lý và khoa học.

3. Nghiên cứu những định luật thiên nhiên chưa giải thích được và những quyền năng ẩn tàng trong con người.

Muốn gia nhập Hội, bạn chỉ cần thừa nhận mục đích 1 và xin liên lạc với Hội nơi quốc gia bạn cư ngụ; hay với một bạn Hội viên nào bạn biết.

Muốn biết thêm chi tiết, xin viết thư cho vị tổng thư ký Hội .

Bản dinh chính: Adyar, Chennai (Madras), 600
020 India

Hoa Kỳ: Theosophical Society in America
P.O. Box 270
Wheaton, IL 60189-0270

Canada: 2123 Jacques Hertel
Montréal, QC
H4L 1R4